

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2014/C 142/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 135, 5.5.2014	1
---------------	---	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2014/C 142/02	Věc C-628/11: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Braunschweig – Německo) – trestní řízení proti International Jet Management GmbH „Řízení o předběžné otázce — Článek 18 SFEU — Zákaz jakékoli diskriminace na základě státní příslušnosti — Obchodní lety z třetího státu do členského státu — Právní úprava členského státu, která stanoví, že unijní letečtí dopravci, kteří nemají provozní licenci vydanou tímto státem, musí získat povolení pro každý let z třetího státu“	2
---------------	--	---

2014/C 142/03	Věc C-639/11: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 20. března 2014 – Evropská komise v. Polská republika „Nesplnění povinnosti státem — Registrace motorových vozidel — Články 34 SFEU a 36 SFEU — Směrnice 70/311/EHS — Směrnice 2007/46/ES — Pravostranný provoz v členském státě — Povinnost přemístit pro účely registrace osobních automobilů mechanismus řízení umístěný vpravo na levou stranu vozidla“	3
---------------	--	---

2014/C 142/04	Věc C-61/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 20. března 2014 – Evropská komise v. Litevská republika „Nesplnění povinnosti státem — Registrace motorových vozidel — Články 34 SFEU a 36 SFEU — Směrnice 70/311/EHS — Směrnice 2007/46/ES — Pravostranný provoz v členském státě — Povinnost přemístit pro účely registrace osobních automobilů mechanismus řízení umístěný vpravo na levou stranu vozidla“	4
---------------	---	---

2014/C 142/05	Věc C-139/12: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 20. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Caixa d’Estalvis i Pensions de Barcelona v. Generalidad de Cataluña „Řízení o předběžné otázce — Šestá směrnice o DPH — Osvobození — Operace, které se týkají prodeje cenných papírů a mají za následek převod vlastnictví k nemovitostem — Podrobení nepřímé dani, která se liší od DPH — Články 49 SFEU a 63 SFEU — Čistě vnitrostátní situace“	5
2014/C 142/06	Věc C-167/12: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne – Spojené království) – C. D. v. S. T. „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 92/85/EHS — Opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň — Článek 8 — Objednávající matka, která měla dítě na základě dohody o náhradním mateřství — Odmítnutí přiznat jí mateřskou dovolenou — Směrnice 2006/54/ES — Rovné zacházení mezi zaměstnanci a zaměstnankyněmi — Článek 14 — Méně příznivé zacházení s objednávající matkou, pokud jde o přiznání mateřské dovolené“	6
2014/C 142/07	Věc C-363/12: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce The Equality Tribunal – Irsko) – Z v. A Government Department, the Board of Management of a Community School „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2006/54/ES — Rovné zacházení s pracovníky mužského a ženského pohlaví — Objednávající matka, jíž se narodilo dítě na základě dohody o náhradním mateřství — Odmítnutí přiznat jí placenou dovolenou rovnocennou s mateřskou dovolenou či dovolenou pro případ osvojení — Úmluva OSN o ochraně práv zdravotně postižených osob — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Zákaz diskriminace z důvodu zdravotního postižení — Objednávající matka, která není schopna donosit dítě — Existence zdravotního postižení — Platnost směrnic 2006/54 a 2000/78“	7
2014/C 142/08	Věc C-427/12: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. března 2014 – Evropská komise v. Evropský parlament, Rada Evropské unie „Žaloba na neplatnost — Volba právního základu — Články 290 SFEU a 291 SFEU — Akt v přenesené pravomoci a prováděcí akt — Nařízení (EU) č. 528/2012 — Článek 80 odst. 1 — Biocidní přípravky — Evropská agentura pro chemické látky — Stanovení poplatků Komisi“	8
2014/C 142/09	Věc C-271/13 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 20. března 2014 – Rouse Industry v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Podpora poskytnutá Bulharské republice ve formě zřeknutí se pohledávek — Rozhodnutí Komise, kterým se tato podpora prohlašuje za neslučitelnou s vnitřním trhem a nařizuje se její vrácení — Pojem ‚nová podpora‘ — Povinnost odůvodnění“	8
2014/C 142/10	Věc C-19/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sozialgerichts Duisburg (Německo) dne 16. ledna 2014 – Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca v. Stadt Kevelaer.	9
2014/C 142/11	Věc C-43/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 18. prosince 2013 – ŠKO–ENERGO, s.r.o. v. Odvolací finanční ředitelství	9
2014/C 142/12	Věc C-45/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Ítéltábla (Maďarsko) dne 27. ledna 2014 – Trestní řízení proti Istvánu Balászovi a Dánielu Pappovi	10
2014/C 142/13	Věc C-46/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Rüsselsheim (Německo) dne 28. ledna 2014 – Jürgen Kaiser v. Condor Flugdienst GmbH	10
2014/C 142/14	Věc C-51/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Německo) dne 4. února 2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG v. Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung.	11
2014/C 142/15	Věc C-52/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Německo) dne 4. února 2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG v. Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung.	12
2014/C 142/16	Věc C-58/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 6. února 2014 – Hauptzollamt Hannover v. Amazon EU Sàrl	13

2014/C 142/17	Věc C-59/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 7. února 2014 – Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas . . .	13
2014/C 142/18	Věc C-66/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 10. února 2014 – Finanzamt Linz v. Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz	14
2014/C 142/19	Věc C-67/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundessozialgericht (Německo) dne 10. února 2014 – Jobcenter Berlin Neukölln v. Nazifa Alimanovic a další	14
2014/C 142/20	Věc C-69/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Sibiu (Rumunsko) dne 10. února 2014 – Dragoș Constantin Târșia v. Rumunský stát, prostřednictvím Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Inmatriculare a Autovehiculelor	15
2014/C 142/21	Věc C-72/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof 's Hertogenbosch (Nizozemsko) dne 10. února 2014 – X, další účastník řízení: Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst	16
2014/C 142/22	Věc C-74/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) dne 10. února 2014 – UAB Eturas a další v. Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba	16
2014/C 142/23	Věc C-79/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Hannover (Německo) dne 14. února 2014 – TUIfly GmbH v. Harald Walter	17
2014/C 142/24	Věc C-81/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 17. února 2014 – Nannoka Vulcanus Industries BV v. College van gedeputeerde staten van Gelderland	17
2014/C 142/25	Věc C-82/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte Suprema di Cassazione (Itálie) dne 17. února 2014 – Agenzia delle Entrate v. Nuova Invincibile	18
2014/C 142/26	Věc C-83/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko) ze dne 17. února 2014 – CEZ Razpredelenie Bulgaria AD v. Komisia za zashtita ot diskriminatsia	18
2014/C 142/27	Věc C-86/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social n° 1 de Granada (Španělsko) dne 18. února 2014 – Marta León Medialdea v. Ayuntamiento de Huétor Vega.	20
2014/C 142/28	Věc C-89/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte Suprema di Cassazione (Itálie) dne 21. února 2014 – A2A SpA v. Agenzia delle Entrate	20
2014/C 142/29	Věc C-92/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Judecătoria Câmpulung (Rumunsko) dne 25. února 2014 – Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran v. SC Suport Colect SRL	21
2014/C 142/30	Věc C-94/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 27. února 2014 – Flight Refund Ltd v. Deutsche Lufthansa AG	22
2014/C 142/31	Věc C-96/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal de grande instance de Nîmes (Francie) dne 28. února 2014 – Jean-Claude Van Hove v. CNP Assurance SA	23
2014/C 142/32	Věc C-97/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 3. března 2014 – SMK Kft. v. Nemzeti Adó és Vámhivatal Dél alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó és Vámhivatal.	23
2014/C 142/33	Věc C-98/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 3. března 2014 – Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. a další v. Magyar Állam.	24
2014/C 142/34	Věc C-103/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) dne 4. března 2014 – Bronius Jakutis a Kretingalės kooperatinė ŽŪB v. Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos a Lietuvos valstybė.	26

2014/C 142/35 Věc C-106/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 6. března 2014 – FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison v. Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie 28

2014/C 142/36 Věc C-111/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Bulharsko) dne 7. března 2014 – GST – Sarviz AG Germania v. Direktor na direkcia „Obžalvane i dančno-osiguritelna praktika“ Plovdiv pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencia za prichodite 28

Tribunál

2014/C 142/37 Věc T-46/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2014 – Faci v. Komise „Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh tepelných stabilizátorů ESBO/esterů — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Stanovení cen, rozdělení trhů, jakož i zákazníků a výměna citlivých obchodních informací — Důkaz o jednom z aspektů protiprávního jednání — Pokuty — Rovné zacházení — Řádná správa — Přiměřená lhůta — Proporcionalita“ 30

2014/C 142/38 Věc T-181/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2014 – Reagens v. Komise „Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se žádosti o zohlednění platební neschopnosti určitých podniků v rámci řízení ve věcech kartelových dohod — Odepření přístupu — Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů třetí osoby — Výjimka týkající se ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu — Převažující veřejný zájem — Povinnost provést konkrétní a individuální přezkum — Částečný přístup“ 30

2014/C 142/39 Věc T-306/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. března 2014 – Yusef v. Komise „Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, se sítí Al-Kajdá a Talibanem — Nařízení (ES) č. 881/2002 — Zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů osoby v důsledku jejího zařazení na seznam vyhotovený orgánem Spojených národů — Výbor pro sankce — Následné zařazení do přílohy I nařízení (ES) č. 881/2002 — Odmítnutí Komise vyjmout toto zařazení — Žaloba pro nečinnost — Základní práva — Právo být vyslechnut, právo na účinný soudní přezkum a právo na ochranu vlastnictví“ 31

2014/C 142/40 Věc T-539/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. března 2014 – Deutsche Bank AG v. OHIM (Leistung aus Leidenschaft) „Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Leistung aus Leidenschaft — Ochranná známka tvořená reklamním sloganem — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b), nařízení (ES) č. 207/2009 — Rovné zacházení — Povinnost uvést odůvodnění — Důkazy předložené poprvé před Tribunálem“ 32

2014/C 142/41 Věc T-291/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. března 2014 – Deutsche Bank v. OHIM (Passion to Perform) „Ochranná známka Společenství — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Slovní ochranná známka Passion to Perform — Ochranná známka tvořená reklamním sloganem — Absolutní důvod zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Rovné zacházení“ 33

2014/C 142/42 Spojené věci T-534/12 a T-535/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 26. března 2014 – Still v. OHIM (Fleet Data Services) „Ochranná známka Společenství — Přihlášky obrazových ochranných známek Společenství Fleet Data Services a Truck Data Services — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Právo být vyslechnut — Článek 75 druhá věta nařízení (ES) č. 207/2009“ 33

2014/C 142/43 Věc T-81/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. března 2014 – FTI Touristik v. OHIM (BigXtra) „Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství BigXtra — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“ 34

2014/C 142/44 Věc T-46/12: Usnesení Tribunálu ze dne 5. března 2013 – Chrysamed Vertrieb v. OHIM – Chrysal International (Chrysamed) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“ 34

2014/C 142/45 Věc T-198/13: Usnesení Tribunálu ze dne 3. února 2014 – IMAX v. OHIM – Himax Technologies (IMAX) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“ 35

2014/C 142/46	Věc T-62/14: Žaloba podaná dne 27. ledna 2014 – BR IP Holder v. OHIM – Greyleg Investments (HOKEY POKEY)	35
2014/C 142/47	Věc T-98/14: Žaloba podaná dne 14. února 2014 – Société Générale v. Komise	36
2014/C 142/48	Věc T-106/14: Žaloba podaná dne 14. února 2014 – Universal Utility International v. OHIM (Greenworld)	37
2014/C 142/49	Věc T-108/14: Žaloba podaná dne 17. února 2014 – Burazer a dal�s� v. Evropsk� unie	37
2014/C 142/50	Věc T-109/14: Žaloba podaná dne 17. února 2014 – �kugor a dal�s� v. Evropsk� unie	38
2014/C 142/51	Věc T-124/14: Žaloba podaná dne 19. února 2014 – Finsko v. Komise	39
2014/C 142/52	Věc T-125/14: Žaloba podaná dne 14. února 2014 – Gappol Marzena Porczy�nska v. OHIM GAP (ITM) – (GAPPol)	40
2014/C 142/53	Věc T-134/14: Žaloba podaná dne 28. února 2014 – Německo v. Komise	40
2014/C 142/54	Věc T-141/14: Žaloba podaná dne 28. února 2014 – SolarWorld a dal�s� v. Rada	41
2014/C 142/55	Věc T-142/14: Žaloba podaná dne 28. února 2014 – SolarWorld a dal�s� v. Rada	42
2014/C 142/56	Věc T-160/14: Žaloba podaná dne 28. února 2014 – Yingli Energy (Čína) a dal�s� v. Rada	43
2014/C 142/57	Věc T-161/14: Žaloba podaná dne 28. února 2014 – Yingli Energy (China) a dal�s� v. Rada	44
2014/C 142/58	Věc T-166/14: Žaloba podaná dne 3. březa 2014 – PRS Mediterranean v. OHIM – Reynolds Presto Products (NEOWEB)	45
2014/C 142/59	Věc T-172/14: Žaloba podaná dne 20. březa 2014 – Stahlwerk Bous v. Komise	46
2014/C 142/60	Věc T-173/14: Žaloba podaná dne 20. březa 2014 – WeserWind v. Komise	47
2014/C 142/61	Věc T-174/14: Žaloba podaná dne 20. březa 2014 – Dieckerhoff Guss v. Komise	47
2014/C 142/62	Věc T-175/14: Žaloba podaná dne 20. březa 2014 – Walter Hundhausen v. Komise	48
2014/C 142/63	Věc T-176/14: Žaloba podaná dne 20. březa 2014 – Georgsmarienhütte v. Komise	49
2014/C 142/64	Věc T-177/14: Žaloba podaná dne 20. březa 2014 – Harz Guss Zorge v. Komise	50
2014/C 142/65	Věc T-178/14: Žaloba podaná dne 20. březa 2014 – Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss v. Komise	51
2014/C 142/66	Věc T-179/14: Žaloba podaná dne 20. březa 2014 – Schmiedewerke Gröditz v. Komise	52
2014/C 142/67	Věc T-183/14: Žaloba podaná dne 21. březa 2014 – Schmiedag v. Komise	53
2014/C 142/68	Věc T-186/14: Žaloba podaná dne 21. březa 2014 – Atlantic Multipower Germany v. OHIM – Nutrichem Diät + Pharma (NOxtreme)	53
2014/C 142/69	Věc T-522/12: Usnesení Tribunálu ze dne 14. února 2014 – Alfa-Beta Vassilopoulos v. OHIM – Henkel (AB terra Leaf)	54
2014/C 142/70	Věc T-142/13: Usnesení Tribunálu ze dne 10. února 2014 – Jinko Solar a dal�s� v. Parlament a dal�s�	54
2014/C 142/71	Věc T-435/13: Usnesení Tribunálu ze dne 5. březa 2014 – Triarii v. Komise	55
2014/C 142/72	Věc T-439/13: Usnesení Tribunálu ze dne 27. února 2014 – Fard a Sarkandi v. Rada	55

2014/C 142/73	Věc T-466/13: Usnesení Tribunálu ze dne 5. února 2014 – Hermann Trollius v. ECHA	55
2014/C 142/74	Věc T-505/13: Usnesení Tribunálu ze dne 19. března 2014 – Stichting Sona a Nao v. Komise	55

Soud pro veřejnou službu

2014/C 142/75	Věc F-8/13: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 26. března 2014 – CP v. Parlament „Veřejná služba — Úředník — Vedoucí oddělení — Zkušební období — Nepotvrzení ve funkci vedoucího oddělení — Převedení na jinou než vedoucí funkci — Vnitřní předpisy Parlamentu“	56
---------------	---	----

2014/C 142/76	Věc F-32/13: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 27. února 2014 – Walton v. Komise „Veřejná služba — Dočasný zaměstnanec — Odchodné — Odstoupení konstatované rozsudkem Tribunálu Evropských společenství — Stanovení data odstoupení — Překážka věci pravomocně rozsouzené — Rozhodnutí OJ, jež nabyla z důvodu nepodání opravných prostředků právní moci — Nedodržení předchozího správního řízení — Zjevná nepřipustnost“	56
---------------	---	----

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2014/C 142/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 135, 5.5.2014

Dřívější publikace

Úř. věst. C 129, 28.4.2014

Úř. věst. C 112, 14.4.2014

Úř. věst. C 102, 7.4.2014

Úř. věst. C 93, 29.3.2014

Úř. věst. C 85, 22.3.2014

Úř. věst. C 78, 15.3.2014

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Braunschweig – Německo) – trestní řízení proti International Jet Management GmbH

(Věc C-628/11) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 18 SFEU — Zákaz jakékoli diskriminace na základě státní příslušnosti — Obchodní lety z třetího státu do členského státu — Právní úprava členského státu, která stanoví, že unijní letečtí dopravci, kteří nemají provozní licenci vydanou tímto státem, musí získat povolení pro každý let z třetího státu“

(2014/C 142/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Braunschweig

Účastnice původního trestního řízení

International Jet Management GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Oberlandesgericht Braunschweig – Výklad článku 18 SFEU – Obchodní lety z třetího státu do členského státu – Právní úprava členského státu, která stanoví, že letečtí dopravci, kteří nemají provozní licenci vydanou tímto státem, musí získat povolení pro každý let ze třetího státu – Pokuta uložená leteckému dopravci Společenství, který porušil tuto právní úpravu

Výrok

- 1) Článek 18 SFEU, který zakotvuje obecnou zásadu zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti, je použitelný v takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, kdy první členský stát vyžaduje, aby letecký dopravce, který je držitelem provozní licence vydané druhým členským státem, získal povolení ke vstupu do vzdušného prostoru prvního členského státu k uskutečnění nepravidelných soukromých letů z třetí země do tohoto prvního členského státu, ačkoli takové povolení není požadováno od leteckých dopravců, kteří jsou držiteli provozní licence vydané uvedeným prvním členským státem.
- 2) Článek 18 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě prvního členského státu, která pod sankcí pokuty v případě jejího nedodržení vyžaduje, aby letecký dopravce, který je držitelem provozní licence vydané druhým členským státem, získal povolení ke vstupu do vzdušného prostoru prvního členského státu k uskutečnění nepravidelných soukromých letů z třetí země do tohoto prvního členského státu, ačkoli takové povolení není požadováno od leteckých dopravců, kteří jsou držiteli provozní licence vydané uvedeným prvním členským státem, a která podmiňuje získání tohoto povolení předložením prohlášení, že letečtí dopravci, kteří jsou držiteli provozní licence vydané tímto prvním členským státem, nejsou ochotni nebo schopni tyto lety uskutečnit.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 80, 17.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 20. března 2014 – Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-639/11) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Registrace motorových vozidel — Články 34 SFEU a 36 SFEU — Směrnice 70/311/EHS — Směrnice 2007/46/ES — Pravostranný provoz v členském státě — Povinnost přemístit pro účely registrace osobních automobilů mechanismus řízení umístěný vpravo na levou stranu vozidla“

(2014/C 142/03)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Wilms, G. Zavvos et K. Herrmann, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika (zástupci: B. Majczyna a M. Szpunar, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Litevská republika (zástupci: D. Kriauciūnas a R. Krasuckaitė, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení článku 34 SFEU, článku 2a směrnice Rady 70/311/EHS ze dne 8. června 1970 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se mechanismu řízení motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, ve znění pozdějších změn (Úř. věst. L 133, s. 10; Zvl. vyd. 13/01, s. 90), jakož i čl. 4 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (Úř. věst. L 263, s. 1) – Právní úprava členského státu, která zakazuje registraci vozidel, v případě kterých je mechanismus řízení umístěn na pravé straně

Výrok

- 1) Polská republika tím, že registraci nových osobních automobilů, jejichž mechanismus řízení se nachází vpravo, nebo osobních automobilů s takovýmto umístěním mechanismu řízení dříve zaregistrovaných v jiných členských státech, na svém území podmiňuje přemístěním volantu doleva, nespĺnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 2a směrnice Rady 70/311/EHS ze dne 8. června 1970 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se mechanismu řízení motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, z čl. 4 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice), jakož i z článku 34 SFEU.
- 2) Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Litevská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 73, 10. 3. 2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 20. března 2014 – Evropská komise v. Litevská republika

(Věc C-61/12) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Registrace motorových vozidel — Články 34 SFEU a 36 SFEU — Směrnice 70/311/EHS — Směrnice 2007/46/ES — Pravostranný provoz v členském státě — Povinnost přemístit pro účely registrace osobních automobilů mechanismus řízení umístěný vpravo na levou stranu vozidla“

(2014/C 142/04)

Jednací jazyk: litevština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Steiblytė, G. Wilms a G. Zavvos, zmocněnci)

Žalovaná: Litevská republika (zástupci: D. Kriauciūnas a R. Krasuckaitė, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Estonská republika (zástupkyně: M. Linntam, zmocněnkyně), Lotyšská republika (zástupci: I. Kalniņš a A. Nikolajeva, zmocněnci), Polská republika (zástupci: B. Majczyna a M. Szpunar, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení článku 34 SFEU, čl. 2a směrnice Rady 70/311/EHS ze dne 8. června 1970 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se mechanismu řízení motorových vozidel a jejich přípojných vozidel (Úř. věst. L 133, s. 10; Zvl. vyd. 13/01, s. 90), jakož i čl. 4 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 263, s. 1) – Vnitrostátní právní předpisy zakazující registraci nových osobních motorových vozidel, jejichž řízení je umístěno na pravé straně navzdory tomu, že tato vozidla jsou v souladu s požadavky stanovenými v rámci směrnice a zvláštních směrnicích – Odmítnutí registrovat osobní vozidla, jejichž řízení je umístěno na pravé straně, která byla předtím registrovaná v jiném členském státě

Výrok

- 1) Litevská republika tím, že zakazuje registraci osobních automobilů, jejichž volant je umístěn vpravo, anebo pro účely registrace osobních automobilů, jejichž mechanismus řízení se nachází vpravo, nových, nebo dříve zaregistrovaných v jiném členském státě, požaduje, aby byl volant přemístěn doleva, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 2a směrnice Rady 70/311/EHS ze dne 8. června 1970 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se mechanismu řízení motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, z čl. 4 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice), jakož i z článku 34 SFEU.
- 2) Litevské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Estonská republika, Lotyšská republika a Polská republika ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 118, 21.4.2012.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 20. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona v. Generalidad de Cataluña

(Věc C-139/12) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Šestá směrnice o DPH — Osvobození — Operace, které se týkají prodeje cenných papírů a mají za následek převod vlastnictví k nemovitostem — Podrobení nepřímé dani, která se liší od DPH — Články 49 SFEU a 63 SFEU — Čistě vnitrostátní situace“

(2014/C 142/05)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

Žalovaná: Generalidad de Cataluña

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunal Supremo – Výklad článku 13 části B písm. d) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) – Osvobození operací týkajících se cenných papírů uvedených v čl. 13 části B písm. d) bodě 5 – Výjimka – Operace, které se týkají prodeje cenných papírů a mají za následek převod vlastnictví k nemovitostem – Vnitrostátní právní předpisy, které podrobují nabytí většiny základního kapitálu společností, jejichž aktiva jsou převážně tvořena nemovitým majetkem, dani odlišné od DPH

Výrok

Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 91/680/EHS ze dne 16. prosince 1991, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je článek 108 zákona 24/1988 o trhu s cennými papíry (Ley 24/1988 del Mercado de Valores) ze dne 28. července 1988, ve znění zákona 18/1991 o dani z příjmů fyzických osob (Ley 18/1991 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas) ze dne 6. června 1991, který podrobuje nabytí většinového podílu na základním kapitálu společnosti, jejíž aktiva jsou tvořena převážně nemovitostmi, takové nepřímé dani odlišné od daně z přidané hodnoty, jako je daň dotčená v původním řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 174, 16.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne – Spojené království) – C. D. v. S. T.

(Věc C-167/12) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 92/85/EHS — Opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň — Článek 8 — Objednávající matka, která měla dítě na základě dohody o náhradním mateřství — Odmítnutí přiznat jí mateřskou dovolenou — Směrnice 2006/54/ES — Rovné zacházení mezi zaměstnanci a zaměstnankyněmi — Článek 14 — Méně příznivé zacházení s objednávatelkou, pokud jde o přiznání mateřské dovolené“

(2014/C 142/06)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne

Účastníci původního řízení

Žalobce: C. D.

Žalovaný: S. T.

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Employment Tribunal Newcastle upon Tyne – Výklad čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) a čl. 2 písm. c), čl. 8 odst. 1 a čl. 11 odst. 2 písm. b) směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň (desátá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. L 348, s. 1) – Výklad článku 14 a čl. 2 odst. 1 písm. a), b) a c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 204, s. 23) – Zákaz méně příznivého zacházení se ženou v souvislosti s těhotenstvím nebo s mateřskou dovolenou ve smyslu směrnice 92/85/EHS – Působnost – Sociální matka, která využila náhradního mateřství – Nárok na mateřskou dovolenou

Výrok

- 1) Směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň (desátá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) musí být vykládána v tom smyslu, že členské státy nejsou povinny přiznat mateřskou dovolenou podle článku 8 této směrnice zaměstnankyni, která jako objednávatelka měla dítě na základě dohody o náhradním mateřství, a to i pokud může toto dítě po narození kojít nebo jej skutečně kojí.
- 2) Článek 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání, ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 2 písm. c) této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že zaměstnavatel odmítl přiznat mateřskou dovolenou objednávatelce matce, která měla dítě na základě dohody o náhradním mateřství, nepředstavuje diskriminaci na základě pohlaví.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 194, 30. 6. 2012.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce The Equality Tribunal – Irsko) – Z v. A Government Department, the Board of Management of a Community School

(Věc C-363/12) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2006/54/ES — Rovné zacházení s pracovníky mužského a ženského pohlaví — Objednávající matka, již se narodilo dítě na základě dohody o náhradním mateřství — Odmítnutí přiznat jí placenou dovolenou rovnocennou s mateřskou dovolenou či dovolenou pro případ osvojení — Úmluva OSN o ochraně práv zdravotně postižených osob — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Zákaz diskriminace z důvodu zdravotního postižení — Objednávající matka, která není schopna donosit dítě — Existence zdravotního postižení — Platnost směrnic 2006/54 a 2000/78“

(2014/C 142/07)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

The Equality Tribunal

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Z

Žalovaní: A Government Department, the Board of Management of a Community School

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Equality Tribunal (Irsko) – Výklad článků 4 a 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 204, s. 23) – Výklad čl. 3 odst. 1 a článku 5 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79) – Biologická matka, která využila náhradního mateřství – Osoba trpící tělesným postižením, které jí brání v tom, aby porodila dítě – Nárok na mateřskou dovolenou

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání, a konkrétně její články 4 a 14, musí být vykládána v tomto smyslu, že odmítnutí přiznat placenou dovolenou rovnocennou mateřské dovolené zaměstnankyni, které se jakožto objednávající matce narodilo dítě na základě smlouvy o náhradním mateřství, nepředstavuje diskriminaci na základě pohlaví.

Pokud jde o přiznání dovolené pro případ osvojení, situace takové objednávající matky nespadá do působnosti této směrnice.

- 2) Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládána v tom smyslu, že odmítnutí přiznat placenou dovolenou rovnocennou mateřské dovolené či dovolené pro případ osvojení zaměstnankyni, která není s to donosit dítě a využila smlouvy o náhradním mateřství, nepředstavuje diskriminaci na základě zdravotního postižení.

Platnost této směrnice nemůže být posuzována z pohledu úmluvy Organizace spojených národů, avšak uvedená směrnice musí být v co největším možném rozsahu vykládána v souladu s touto úmluvou.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 311, 13.10.2012.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. března 2014 – Evropská komise v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-427/12) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Volba právního základu — Články 290 SFEU a 291 SFEU — Akt v přenesené pravomoci a prováděcí akt — Nařízení (EU) č. 528/2012 — Článek 80 odst. 1 — Biocidní přípravky — Evropská agentura pro chemické látky — Stanovení poplatků Komisi“

(2014/C 142/08)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: B. Smulders, C. Zadra a E. Manhaeve, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: L. Visaggio a A. Troupiotis, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: M. Moore a I. Šulce, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalované: Česká republika (zástupci: M. Smolek, E. Ruffer a D. Hadroušek, zmocněnci), Dánské království (zástupci: V. Pasternak Jørgensen a C. Thorning, zmocněnci), Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues, D. Colas a N. Rouam, zmocněnci), Nizozemské království (zástupci: M. Bulterman a M. Noort, zmocněnci), Finská republika (zástupci: H. Leppo a M. J. Leppo, zmocněnci), Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (zástupci: C. Murrell a M. Holt, zmocněnci, ve spolupráci s B. Kennelly, barrister)

Předmět věci

Žaloba na neplatnost – Článek 80 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání (Úř. věst. L 167, s. 1), v rozsahu, v němž toto ustanovení uvádí, že opatření stanovící poplatky hrazené Evropské agentuře pro chemické látky (ECHA) mají být přijata prostřednictvím prováděcího aktu podle článku 291 SFEU, a nikoliv prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci podle článku 290 – Volba právního základu – Svěření prováděcích pravomocí, které může unijní zákonodárce přenést na Komisi

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení*
- 3) *Česká republika, Dánské království, Francouzská republika, Nizozemské království, Finská republika, jakož i Spojené království Velké Británie a Severního Irsku ponесou vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 355, 17.11.2012.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 20. března 2014 – Rouse Industry v. Evropská komise

(Věc C-271/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Podpora poskytnutá Bulharské republice ve formě zřeknutí se pohledávek — Rozhodnutí Komise, kterým se tato podpora prohlašuje za neslučitelnou s vnitřním trhem a nařizuje se její vrácení — Pojem ‚nová podpora‘ — Povinnost odůvodnění“

(2014/C 142/09)

Jednací jazyk: bulharština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rouse Industry (zástupci: A. Angelov a S. Panov, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: C. Urraca Caviedes a D. Stefanov, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 20. března 2013, *Rousse Industry v. Komise* (T-489/11), kterým Tribunál zamítl žalobu žalobkyně, kterou se domáhala částečného zrušení rozhodnutí Komise 2012/706/EU ze dne 13. července 2011 o státní podpoře SA.28903 (C 12/2010) (ex N 389/2009) poskytnuté Bulharskem ve prospěch *Rousse Industry* (Úř. věst. 2012, L 320, s. 27) – Státní podpora ve formě zřeknutí se pohledávek – Rozhodnutí, kterým se tato podpora prohlašuje za neslučitelnou s vnitřním trhem a nařizuje se její navrácení – Porušení procesních pravidel, které poškozuje práva žalobkyně – Porušení unijního práva Tribunálem

Výrok

- 1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*
- 2) *Rousse Industry AD se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 207, 20.7.2013.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sozialgerichts Duisburg (Německo) dne 16. ledna 2014 – Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca v. Stadt Kevelaer

(Věc C-19/14)

(2014/C 142/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Sozialgericht Duisburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca

Žalovaný: Stadt Kevelaer

Předběžné otázky

- a) Je § 7 odst. 1 druhá věta SGB II (sociální zákoník, druhá kniha) v souladu s právem Evropského společenství?
- b) V případě záporné odpovědi, musí Spolková republika Německo změnit právní stav nebo přímo vyplývá jiný právní stav, případně jaký?
- c) Zůstává § 7 odst. 1 druhá věty SGB II platný do (případně) nezbytné změny právního stavu orgány Spolkové republiky Německo?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 18. prosince 2013 – ŠKO-ENERGO, s.r.o. v. Odvolací finanční ředitelství

(Věc C-43/14)

(2014/C 142/11)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ŠKO-ENERGO, s.r.o.

Žalovaný: Odvolací finanční ředitelství

Předběžná otázka

Je třeba článek 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁽¹⁾ ze dne 13. října 2003, o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, vykládat v tom smyslu, že brání uplatnění takových vnitrostátních předpisů, které podrobují bezplatné přidělení emisních povolenek v příslušném období dani darovací?

(¹) Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Ítéltábla (Maďarsko) dne 27. ledna 2014 –
Trestní řízení proti Istvánu Balászovi a Dánielu Pappovi**

(Věc C-45/14)

(2014/C 142/12)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Ítéltábla

Účastníci původního řízení

Obžalovaní: István Balász a Dániel Papp

Další účastník řízení: Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség

Předběžné otázky

Soudní dvůr je žádán, aby se v řízení o předběžné otázce vyslovil k otázce, zda je úprava, respektive absence úpravy zákonného vznesení obžaloby podle § 2 maďarského büntetőeljárás törvény (trestního řádu)

- 1) v rozporu s „právem na účinnou soudní ochranu a na přístup k nestrannému soudu“, zakotveným v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie?
- 2) v rozporu s „právem nebýt dvakrát trestně stíhán nebo trestán za stejný čin“, zakotveným v článku 50 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i v čl. 14 odst. 7 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a v čl. 4 dost. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950?
- 3) v rozporu se „zákazem zneužití práv“, zakotveným v článku 54 Listiny základních práv Evropské unie?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Rüsselsheim (Německo) dne 28. ledna
2014 – Jürgen Kaiser v. Condor Flugdienst GmbH**

(Věc C-46/14)

(2014/C 142/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Rüsselsheim

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jürgen Kaiser

Žalovaná: Condor Flugdienst GmbH

Předběžná otázka

Musí provozující letecký dopravce k tomu, aby se podle čl. 5 odst. 3 nařízení ⁽¹⁾ mohl zbavit povinnosti k náhradě, doložit a prokázat, že přijal všechna přiměřená opatření, aby zabránil očekávaným dopadům mimořádných okolností ve formě zrušení nebo významného zpoždění, nebo že neměl k dispozici žádná taková přiměřená opatření?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Německo) dne 4. února 2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG v. Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Věc C-51/14)

(2014/C 142/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Žalovaný: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Předběžné otázky

- 1) Upravuje čl. 14 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1998/78 ⁽¹⁾ nahrazení cukru pro oblast vyrovnání nákladů na skladování vyčerpávajícím způsobem a není podle tohoto ustanovení podmínkou, že cukr, který má být nahrazen jiným cukrem, musí být vyroben jiným výrobcem usazeným na území téhož členského státu?
- 2) V případě kladné odpovědi: Stanoví čl. 14 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1998/78 pro uplatnění nároku na náhradu nákladů na skladování podmínku, že výrobce cukru „fakticky nahradí“ cukr C, který je určen k nahrazení?
- 3) Jestliže se čl. 2 odst. 2 nařízení (EHS) č. 2670/81 ⁽²⁾ použije v případě nahrazení cukru: Stanoví čl. 2 odst. 2 nařízení (EHS) č. 2670/81 pro uplatnění nároku na náhradu nákladů na skladování podmínku, že výrobce cukru „fakticky nahradí“ cukr C, který je určen k nahrazení?
- 4) Podpůrně: Je ustanovení čl. 2 odst. 2 nařízení (EHS) č. 2670/81 neplatné v tom rozsahu, v němž vyžaduje, aby cukr, který má být nahrazen jiným cukrem, „byl vyroben jiným výrobcem usazeným na území téhož členského státu“?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 1998/78 ze dne 18. srpna 1978, kterým se stanoví prováděcí pravidla ke kompenzaci nákladů na skladování cukru; Úř. věst. L 231, s. 5.

⁽²⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 2670/81 ze dne 14. září 1981, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro výrobu cukru nad rámec kvóty; Úř. věst. L 262, s. 14.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Německo) dne 4. února 2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG v. Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Věc C-52/14)

(2014/C 142/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Žalovaný: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Předběžné otázky

- 1) Je s ohledem na přerušení promlčení příslušným orgánem ve smyslu čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce nařízení (ES, EURATOM) č. 2988/95 ⁽¹⁾ ten orgán, jenž je příslušný pro úkony, které se týkají vyšetřování nebo řízení o nesrovnalosti, nezávisle na tom, zda poskytl finanční prostředky? Musí úkon, který se týká vyšetřování nebo řízení o nesrovnalosti, směřovat k vydání správních opatření nebo sankcí?
- 2) Může být „danou osobou“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce nařízení (ES, EURATOM) č. 2988/95 také zaměstnanec podniku, který byl vyslýchán jako svědek?
- 3) Musí se u „každého úkonu příslušného orgánu oznámeného dané osobě, který se týká vyšetřování nebo řízení o nesrovnalosti“ (čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec nařízení [ES, EURATOM] č. 2988/95) jednat o konkrétní chybu výrobce cukru při evidenci výroby cukru (skupiny skutkových okolností), která je obvykle předpokládána, respektive zjištěna teprve v rámci řádně provedené kontroly organizace trhu? Může být rovněž závěrečná zpráva, kterou se uzavírá kontrola, respektive vyhodnocuje výsledek kontroly, v níž nejsou kladeny další otázky k určitým skupinám skutkových okolností, oznámeným „úkonem, který se týká vyšetřování“?
- 4) Vyžaduje skutková podstata „opakovaných nesrovnalostí“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (ES, EURATOM) č. 2988/95, aby k úkonům nebo opomenutím, které byly posouzeny jako nesrovnalosti, došlo v úzké časové souvislosti tak, aby ještě mohla být posuzována jako „opakování“? V případě kladné odpovědi: Zaniká tato úzká časová souvislost mimo jiné tím, že k nesrovnalosti při evidenci množství cukru dojde v rámci hospodářského roku v odvětví cukru pouze jednou, a poté se znovu opakuje teprve v následujícím nebo pozdějším hospodářském roce v odvětví cukru?
- 5) Může skutková podstata opakování ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (ES, EURATOM) č. 2988/95 skončit tím, že příslušný orgán, který si byl vědom složité povahy skutkového stavu, v podniku neprovedl žádnou kontrolu, případně tato kontrola nebyla pravidelná či důkladná?
- 6) Kdy začíná běžet dvojnásobná promlčecí doba v délce osmi let podle čl. 3 odst. 1 čtvrtého pododstavce nařízení (ES, EURATOM) č. 2988/95 v případě pokračujících nebo opakovaných nesrovnalostí? Začíná tato promlčecí doba běžet od okamžiku ukončení každého jednání, které je třeba považovat za nesrovnalost (čl. 3 odst. 1 první pododstavec nařízení) nebo od okamžiku ukončení posledního opakovaného jednání (čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec nařízení)?
- 7) Může být dvojnásobná promlčecí doba v délce osmi let podle čl. 3 odst. 1 čtvrtého pododstavce nařízení (ES, EURATOM) č. 2988/95 přerušena úkony příslušného orgánu, které se týkají vyšetřování nebo řízení o nesrovnalosti?
- 8) Mají být v případě rozdílných skupin skutkových okolností, jež ovlivňují vyměření podpory, promlčecí doby, které je třeba vypočítat podle ustanovení čl. 3 odst. 1 nařízení (ES, EURATOM) č. 2988/95, stanoveny samostatně v závislosti na skupině skutkových okolností (nesrovnalosti)?
- 9) Má pro běh dvojnásobné promlčecí doby ve smyslu čl. 3 odst. 1 čtvrtého pododstavce nařízení (ES, EURATOM) č. 2988/95 význam skutečnost, že orgán věděl o nesrovnalosti?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společností; Úř. věst. L 312, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 6. února 2014 –
Hauptzollamt Hannover v. Amazon EU Sàrl**

(Věc C-58/14)

(2014/C 142/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalovaný a navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Hauptzollamt Hannover

Žalobkyně a odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: Amazon EU Sàrl

Předběžné otázky

- 1) Má být popis zboží v podpoložce 8543 7010 kombinované nomenklatury ⁽¹⁾ chápán tak, že zahrnuje pouze taková zařízení, která mají výlučně překladatelské nebo slovníkové funkce?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku:

Zahrnuje podpoložka 8543 7010 kombinované nomenklatury také zařízení, jejichž překladatelská nebo slovníková funkce není ve srovnání s jejich hlavní funkcí (v tomto případě čtecí funkci) podstatná?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (EU) č. 861/2010, kterým se mění příloha I nařízení (EHS) č. 2658/87, Úř. věst. L 284, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 7. února
2014 – Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

(Věc C-59/14)

(2014/C 142/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Předběžné otázky

- 1) Je pro předpoklad existence nesrovnalosti, která je nezbytná pro začátek běhu promlčecí doby podle čl. 3 odst. 1 prvního pododstavce nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 a která je definována v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 ⁽¹⁾, v případě porušení právního předpisu Společenství odhaleného až poté, co došlo ke vzniku škody, aby při jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu kumulativně došlo i k poškození souhrnného rozpočtu Unie nebo rozpočtů Unie spravovaných, a tedy že promlčecí doba začne plynout až od okamžiku, kdy nastalo poškození, nebo začíná promlčecí doba plynout nezávisle na okamžiku, kdy poškození nastalo, již při samotném jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu, které představuje porušení ustanovení práva Společenství?

- 2) V případě odpovědi na první otázku v tom smyslu, že promlčecí doba začne plynout až okamžikem, kdy nastane poškození:

Dochází – v souvislosti s požadavkem na vrácení vývozní náhrady, která byla přiznána s konečnou platností – k poškození ve smyslu čl. 1 odst. 2 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 již v případě, že byla vývozci vyplacena částka odpovídající vývozní náhradě ve smyslu čl. 5 odst. 1 nařízení (EHS) č. 565/80, aniž by předtím byla uvolněna jistota podle článku 6 nařízení (EHS) č. 565/80, nebo k poškození dochází až v okamžiku uvolnění jistoty resp. přiznání vývozní náhrady s konečnou platností?

- (¹) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společností, Úř. věst L 312, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 10. února 2014 – Finanzamt Linz v. Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

(Věc C-66/14)

(2014/C 142/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku: Finanzamt Linz

Žalovaný orgán: Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

Další účastnice řízení: IFN-Holding AG, IFN Beteiligungs GmbH

Předběžné otázky

- 1) Brání článek 107 SFEU (dříve článek 87 ES) ve spojení s čl. 108 odst. 3 SFEU (dříve čl. 88 odst. 3 ES) vnitrostátnímu opatření, podle kterého se při nabytí tuzemské účasti vykoná v rámci zdanění skupiny odpis goodwillu snižujícího základ daně a tím daňové zatížení, zatímco při nabytí účasti v jiných případech zdanění daní z příjmů a korporační daní není takový odpis goodwillu přípustný?
- 2) Brání článek 49 SFEU (dříve článek 43 ES) ve spojení s čl. 54 SFEU (dříve čl. 48 ES) právním předpisům členského státu, podle kterých je při nabytí tuzemské účasti v rámci skupinového zdanění třeba provést odpis goodwillu, zatímco při nabytí účasti v zahraniční korporaci (zejména se sídlem v jiném členském státu EU) takový odpis goodwillu nelze provést?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundessozialgericht (Německo) dne 10. února 2014 – Jobcenter Berlin Neukölln v. Nazifa Alimanovic a další

(Věc C-67/14)

(2014/C 142/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundessozialgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jobcenter Berlin Neukölln

Žalovaní: Nazifa Alimanovic, Sonita Alimanovic, Valentina Alimanovic, Valentino Alimanovic

Předběžné otázky

- 1) Platí zásada rovného zacházení zakotvená v článku 4 nařízení (ES) č. 883/2004⁽¹⁾ – s výjimkou vyloučení možnosti vývozu dávek obsažených v čl. 70 odst. 4 nařízení (ES) č. 883/2004 – také ve vztahu k zvláštním nepřispěvkovým peněžitým dávkám ve smyslu čl. 70 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 883/2004?
- 2) V případě, že odpověď na první otázku bude kladná: Jsou – a případně do jaké míry – přípustná omezení zásady rovného zacházení zakotvené v čl. 4 nařízení (ES) č. 883/2004 provedená vnitrostátní právní úpravou provádějící článek 24 odst. 2 směrnice 2004/38/ES⁽²⁾, podle které bez výjimky neexistuje přístup k těmto dávkám v případech, kdy právo pobytu unijního občana v jiném členském státě plyne výlučně z hledání zaměstnání?
- 3) Brání čl. 45 odst. 2 SFEU ve spojení s článkem 18 SFEU takové vnitrostátní právní úpravě, která bez výjimky všem unijním občanům, kteří se mohou jako uchazeči o zaměstnání dovolat výkonu svého práva volného pohybu, odepírá po dobu práva pobytu pouze za účelem hledání zaměstnání a nezávisle na jejich poutu k hostitelskému státu sociální dávky, které slouží k zajištění jejich další existence a současně jim usnadňují přístup na trh práce?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Sibiu (Rumunsko) dne 10. února 2014 –
Dragoș Constantin Târșia v. Rumunský stát, prostřednictvím Ministerul Finanțelor și Economiei,
Serviciul Public Comunitar Regim Permisi de Conducere și Inmatriculare a Autovehiculelor**

(Věc C-69/14)

(2014/C 142/20)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Sibiu

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dragoș Constantin Târșia

Žalovaný: Rumunský stát, prostřednictvím Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permisi de Conducere și Inmatriculare a Autovehiculelor

Předběžná otázka

Mohou se články 17, 20, 21 a 47 Listiny základních práv Evropské unie, článek 6 Smlouvy o Evropské unii, článek 110 Smlouvy o fungování Evropské unie, zásada právní jistoty zakotvená [unijním] právem a judikaturou Soudního dvora vykládat tak, že brání takovým právním ustanovením, jako je čl. 21 odst. 2 zákona č. 554/2004, který stanoví možnost obnovy řízení v případě vnitrostátních soudních rozhodnutí, pokud došlo k porušení zásady přednosti [unijního] práva, výlučně v rámci sporných správních řízení a který neumožňuje obnovu řízení v případě vnitrostátních soudních rozhodnutí vynesených v rámci jiných než sporných správních řízení (občanskoprávní a trestní oblast), pokud došlo k porušení též zásady přednosti [unijního] práva v těchto rozhodnutích?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof 's Hertogenbosch (Nizozemsko) dne 10. února 2014 – X, další účastník řízení: Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/ X van de rijksbelastingdienst

(Věc C-72/14)

(2014/C 142/21)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof 's Hertogenbosch

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: X

Další účastník řízení: Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst

Předběžné otázky

- 1) V rozsudku Fitzwilliam ⁽¹⁾ Soudní dvůr rozhodl, že osvědčení E101 vydané příslušnou institucí členského státu zavazuje instituce sociálního zabezpečení jiných členských států i tehdy, kdyby toto osvědčení bylo obsahově nesprávné. Vztahuje se toto rozhodnutí i na takové případy, jako je projednávaný případ, ve kterém se nepoužijí pravidla pro určení použitelných právních předpisů uvedená v nařízení ⁽²⁾?
- 2) Má pro zodpovězení této otázky význam, že příslušná instituce neměla v úmyslu vydat osvědčení E101, avšak z administrativních důvodů vědomě a záměrně použila dokumenty, které vzbuzovaly formou a obsahem zdání osvědčení E101, zatímco daňový dlužník měl za to a i rozumným způsobem mohl mít za to, že takové osvědčení získal?

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 10. února 2000, FTS (C-202/97, Recueil, s. I-883).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971, o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) dne 10. února 2014 – UAB Eturas a další v. Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

(Věc C-74/14)

(2014/C 142/22)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Nejvyšší správní soud Litvy)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: UAB Eturas a další

Žalovaný: Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (Litevská rada pro hospodářskou soutěž)

Další účastníci řízení: UAB Aviaeuropa, UAB Grand Voyage, UAB Kalnų upė, UAB Keliautojų klubas, UAB Smaragdas travel, UAB 700LT, UAB Aljus ir Ko, UAB Gustus vitae, UAB Tropikai, UAB Vipauta, UAB Vistus

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládán ve smyslu, že v situaci, kdy se hospodářské subjekty účastní společného elektronického informačního systému takového typu, jaký byl popsán v tomto případě, a kdy Rada pro hospodářskou soutěž prokázala, že se v systému objevila systémová zpráva o omezení slev a bylo zavedeno technické omezení pro stanovení výše slev, lze mít za to, že si tyto hospodářské subjekty byly nebo si musely být vědomy existence této systémové zprávy a tím, že neprojevíly námitky proti uplatnění takového omezení slev, vyjádřily svůj tichý souhlas s omezením cenových slev a z tohoto důvodu by měly nést odpovědnost za jednání ve vzájemné shodě podle čl. 101 odst. 1 SFEU?
- 2) Pokud bude odpověď na první otázku záporná, jaké faktory by měly být zohledněny při dokazování, zda hospodářské subjekty účastníci se společného elektronického informačního systému za takových okolností, jaké nastaly v původním řízení, jednájí ve vzájemné shodě ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Hannover (Německo) dne 14. února 2014 – TUIfly GmbH v. Harald Walter**(Věc C-79/14)**

(2014/C 142/23)

*Jednací jazyk: němčina***Předkládající soud**

Landgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: TUIfly GmbH

Žalovaný: Harald Walter

Předběžné otázky

- 1) Má být článek 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ ze dne 11. února 2004 vykládán v tom smyslu, že se nařízení vztahuje také na neoznámené „přesunutí letu na dřívější termín“, které mělo za následek, že se cestující letu nemohli zúčastnit?
- 2) Má být nařízení vykládáno v tom smyslu, že pokud jde o příčiny, pak s výjimkou článku 5 není rozhodující, co zapříčinilo zpoždění?
- 3) Vztahuje se cíl nařízení, kterým je nahradit škodu, která vznikne ztrátou času, i na případy, kdy by cestující přišel dříve, a byly by tak dotčeny jeho možnosti nakládat s časem před letem?
- 4) Použije se nařízení v případech, kdy v důsledku neoznámení přesunutí letu na dřívější termín nastal příjezd do místa dovolené později, než se původně plánovalo?
- 5) Má být cílem nařízení vysoká úroveň ochrany s důsledkem, že se poskytuje ochrana před zásahy do možnosti cestujícího nakládat s časem? A to i v případě přesunutí letu na dřívější termín?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 17. února 2014 – Nannoka Vulcanus Industries BV v. College van gedeputeerde staten van Gelderland**(Věc C-81/14)**

(2014/C 142/24)

*Jednací jazyk: nizozemština***Předkládající soud**

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nannoka Vulcanus Industries BV

Žalovaná: College van gedeputeerde staten van Gelderland

Předběžné otázky

1) Vyplyvá z přílohy II B směrnice Rady 1999/13/ES ⁽¹⁾ ze dne 11. března 1999 o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel při některých činnostech a v některých zařízeních, že provozovateli zařízení, v nichž lze předpokládat konstantní obsah netěkavých látek ve výrobku, který může být využit k definici referenčního bodu pro snižování emisí, musí být odchýlně o harmonogramu stanoveného v této příloze prodloužena lhůta pro realizaci jeho plánů na snižování emisí, pokud jsou náhražky s nízkým nebo nulovým obsahem rozpouštědel ještě ve stavu vývoje?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

2) Vyžaduje se za účelem prodloužení lhůty pro realizaci plánu na snižování emisí ve smyslu přílohy II B směrnice 1999/13/ES určité jednání provozovatele zařízení nebo povolení příslušného orgánu?

3) Na základě jakých kritérií se určí rozsah prodloužení lhůty ve smyslu přílohy II B směrnice 1999/13/ES?

⁽¹⁾ Úř. věst L 85, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte Suprema di Cassazione (Itálie) dne 17. února 2014 – Agenzia delle Entrate v. Nuova Invincibile

(Věc C-82/14)

(2014/C 142/25)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte Suprema di Cassazione

Účastníci původního řízení

Žalobce: Agenzia delle Entrate

Žalovaný: Nuova Invincibile

Předběžná otázka

Spadá [takové opatření, jako je daňová amnestie podle čl. 9 odst. 17 zákona č. 289/2002, který se týká časově vzdálených období a jehož účelem je poskytnout do jisté míry odškodnění obětem přírodních katastrof], jež má vliv na celkové částky vybrané (nebo které budou vybrány) po uplatnění DPH, pod zákaz, který tvoří podklad rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 17. července 2008 ve věci C-132/06?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko) ze dne 17. února 2014 – CEZ Razpredelenie Bulgaria AD v. Komisia za zashtita ot diskriminatsia

(Věc C-83/14)

(2014/C 142/26)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: CEZ Razpredelenie Bulgaria AD

Žalovaná: Komisia za zashtita ot diskriminatsia

Vedlejší účastnice řízení: Anelia Nikolova a Darzhavna komisija za energiyno i vodno regulirane

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat pojem „etnického původu“ použitý ve směrnici Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000 ⁽¹⁾, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ, jakož i v Listině základních práv Evropské unie vykládat v tom smyslu, že zahrnuje kompaktní skupinu bulharských státních příslušníků romského původu bydlící v městské části Gizdova mahala“ města Dupnitsa?
- 2) Je pojem „srovnatelné situace“ ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. a) směrnice 2000/43 použitelný na projednávaný skutkový stav, kdy jsou prostředky ke komerčnímu měření elektrické energie umístěny v městských částech obydlených romskou populací ve výši 6 až 7 metrů, zatímco v jiných městských částech bez kompaktní romské populace jsou běžně umísťovány ve výši méně než dva metry?
- 3) Je třeba čl. 2 odst. 2 písm. a) směrnice 2000/43 vykládat v tom smyslu, že umístění prostředků ke komerčnímu měření energie v romských městských částech ve výši 6 až 7 metrů představuje méně příznivé zacházení s populací romského původu ve srovnání s osobami jiného etnického původu?
- 4) Pokud se jedná o méně příznivé zacházení, je třeba uvedené ustanovení vykládat v tom smyslu, že toto zacházení v rámci skutkového stavu v původním řízení vychází zcela nebo částečně z okolnosti, že se jedná o etnickou romskou skupinu?
- 5) Je podle směrnice 2000/43 přípustné takové vnitrostátní ustanovení jako je § 1 bod 7 doplňujících ustanovení k Zakon za zashtita ot diskriminacia (zákon o ochraně před diskriminací, dále jen „ZZD“), podle kterého představuje každý akt, každé jednání nebo každé opomenutí, kterým se přímo nebo nepřímo omezují práva nebo oprávněné zájmy, „méně příznivé zacházení“?
- 6) Je možné pojem „navenek neutrální zvyklost“ ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice 2000/43 použít na praxi společnosti CEZ Razpredelenie Bulgaria AD, kterou je umísťování prostředků ke komerčnímu měření energie ve výši 6 až 7 metrů? Jak je třeba vykládat pojem „navenek“ – v tom smyslu, že je praxe zjevně neutrální, nebo tak, že se jako neutrální jeví jen na první pohled, to znamená, že je zdánlivě neutrální?
- 7) Vyžaduje existence nepřímé diskriminace ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice 2000/43, aby neutrální zvyklosti přivedly osoby na základě jejich rasy nebo etnického původu do mimořádně nepříznivé situace, nebo postačuje, když tyto zvyklosti omezují pouze osoby s určitým etnickým původem? Je v této souvislosti podle čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice 2000/43 přípustné takové vnitrostátní ustanovení jako je čl. 4 odst. 3 ZZD, podle kterého se jedná o nepřímou diskriminaci, pokud je osoba z důvodu vlastností uvedených v odstavci 1 (včetně etnické příslušnosti) uvedena do méně příznivé situace?
- 8) Jak je třeba vykládat pojem „znevýhodnění“ ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice 2000/43? Odpovídá pojmu „méně příznivé zacházení“, který je použit v čl. 2 odst. 2 písm. a) směrnice 2000/43, nebo se vztahuje jen na mimořádně relevantní, zjevné a závažné případy rozdílného zacházení? Představuje praxe popsaná v projednávaném případě mimořádně nepříznivou situaci? Pokud se nejedná o případ mimořádně relevantního, zjevného a závažného uvedení do nepříznivé situace, postačuje to k tomu, aby se vyloučila nepřímá diskriminace (bez posouzení, zda je příslušná praxe odůvodněná, přiměřená a nezbytná k dosažení legitimního cíle)?
- 9) Jsou podle čl. 2 odst. 2 písm. a) a písm. b) směrnice 2000/43 přípustná taková vnitrostátní ustanovení, jako je čl. 4 odst. 2 a 3 ZZD, která podmiňují existenci přímé diskriminace „méně příznivým zacházením“ a existenci nepřímé diskriminace „uvedením do méně příznivé situace“ bez toho, aby tak jako směrnice rozlišovaly podle závažnosti konkrétního méně příznivého zacházení?
- 10) Je třeba čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice 2000/43 vykládat v tom smyslu, že je uvedená praxe společnosti CEZ Razpredelenie Bulgaria AD, pokud jde o zajištění bezpečnosti elektrické sítě a řádnou evidenci spotřebované elektřiny, objektivně odůvodněná? Je tato praxe přiměřená i s ohledem na povinnost odpůrkyně v řízení o stížnosti umožnit spotřebitelům volný přístup k údajům na elektroměrech? Je tato praxe nezbytná, pokud jsou ze zveřejnění v médiích známé jiné technicky a finančně přístupné prostředky k zajištění bezpečnosti zařízení pro komerční měření energie?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 180, s. 22

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social n° 1 de Granada (Španělsko)
dne 18. února 2014 – Marta León Medialdea v. Ayuntamiento de Huetor Vega**

(Věc C-86/14)

(2014/C 142/27)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social n° 1 de Granada

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Marta León Medialdea

Žalovaný: Ayuntamiento de Huetor Vega

Předběžné otázky

- 1) Je nestálý zaměstnanec na dobu neurčitou[,] dle zákona a judikatury[,] v souladu s definicí ve směrnici 1999/70/ES ⁽¹⁾ [,] ve stejném postavení jako pracovník se smlouvou na dobu určitou?
- 2) Je v souladu s právem Společenství výklad a použití vnitrostátního práva vnitrostátním soudem, podle kterého[,] jedná-li se o pracovní smlouvy na dobu určitou ve veřejném sektoru, které nebyly uzavřené v souladu se zákonem, může subjekt veřejné správy po přeměně takové smlouvy na nestálou smlouvu na dobu neurčitou pracovní místo přeobsadit nebo ho jednostranně zrušit bez poskytnutí jakéhokoli odškodnění pracovníkovi, a aniž by byla stanovena další opatření omezující zneužívání dočasných pracovních smluv?
- 3) Bylo by slučitelné právem Společenství stejné jednání veřejné správy, pokud by u smluv na dobu určitou, které jsou uzavírány pravidelně, byly pro případ přeobsazení nebo zrušení pracovního místa dány záruky odškodnění pracovníka?
- 4) Bylo by slučitelné s právem Společenství stejné jednání veřejné správy, pokud by u smluv na dobu určitou bylo pro případ přeobsazení nebo zrušení místa nutno použít postupy stanovené pro výpovědi z objektivních důvodů se zárukou stejného odškodnění?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 43).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte Suprema di Cassazione (Itálie) dne 21. února
2014 – A2A SpA v. Agenzia delle Entrate**

(Věc C-89/14)

(2014/C 142/28)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte Suprema di Cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: A2A SpA

Odpůrce: Agenzia delle Entrate

Předběžná otázka

Je třeba článek 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽¹⁾, a články 9, 11 a 13 nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí výše uvedené nařízení ⁽²⁾, vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které ve vztahu k navrácení státní podpory v návaznosti na rozhodnutí Komise oznámené dne 7. června 2002 stanoví, že úroky se určují na základě ustanovení kapitoly V uvedeného nařízení č. 794/2004 (a to zejména článků 9 a 11), a tudíž použitím úrokové sazby na základě režimu složených úroků?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Judecătoria Câmpulung (Rumunsko) dne 25. února 2014 – Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran v. SC Suport Colect SRL

(Věc C-92/14)

(2014/C 142/29)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Judecătoria Câmpulung

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran

Odpůrkyně: SC Suport Colect SRL

Předběžné otázky

- 1) Použijí se ustanovení směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách ⁽¹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS ⁽²⁾ rovněž na úvěrovou smlouvu uzavřenou dne 5. října 2006, a sice před přistoupením Rumunska k Evropské unii, která však účinky vyvolává i v současné době, neboť jsou její ustanovení v tomto okamžiku předmětem exekuce v návaznosti na následná postoupení úvěru, který tato smlouva stanoví?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, mohou být takové klauzule, jako jsou klauzule týkající se „schopnosti úvěrovaného splatit dluh“, které odkazují na existenci prodlení se splacením dluhu ze strany dlužníka, jakož i klauzule týkající se zvýšení úrokové sazby po uplynutí jednoho roku, po němž sazbu tvoří variabilní referenční sazba Banca Comercială Română, vyvěšená v sídle banky, zvýšená o 1,90 [procentního bodu], považovány za zneužívající ve smyslu směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách?
- 3) Brání zásada účinné právní ochrany práv náležejících jednotlivcům podle unijního práva, jak je zaručena v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, takovému ustanovení vnitrostátního práva, jako je ustanovení článku 120 nařízení s mocí zákona č. 99 z prosince 2006, týkajícímu se institutů úvěru a majetkové adekvátnosti, které uznává, že charakter exekučního titulu má smlouva o bankovním úvěru, která byla uzavřena jako soukromoprávní smlouva bez stanovení možnosti, že by její klauzule byly sjednány s dlužníkem, na základě níž může soudní exekutor podle orientačního ověření a po získání povolení k exekuci v rámci nesporného řízení s omezenou možností ponechanou soudci ohodnotit výši úvěru provést exekuci na majetek dlužníka?

- 4) Musí být směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby takové předpisy členského státu, jako je článek 372 a násl. starého občanského soudního řádu, přiznávaly věřiteli možnost uplatnit exekuci plnění vyplývajícího ze zneužívajících smluvních klauzulí, přičemž se provede exekuce majetku poskytnutého jako zajištění prostřednictvím prodeje nemovitého majetku i přes námitky spotřebitele, aniž by nezávislý soud provedl přezkum smluvních klauzulí?
- 5) Poškozuje existence takového ustanovení ve vnitrostátních předpisech, jako je ustanovení článku 120 nařízení s mocí zákona č. 99 z prosince 2006, týkající se institutů úvěru a majetkové adekvátnosti, které smlouvě o bankovním úvěru přiznává charakter exekučního titulu, právo na volné usazování stanovené v článku 49 SFEU, jakož i volný pohyb služeb stanovený v článku [56] SFEU, jelikož odrazuje občany Unie od toho, aby se usadili ve státě, v němž byla bankovní smlouvě uzavřené soukromou institucí přiznána stejná hodnota jako exekučnímu titulu představovanému rozsudkem?
- 6) V případě kladné odpovědi na předcházející otázky, může vnitrostátní soud prohlásit bez návrhu, že uvedený titul, na základě něhož se provádí exekuce úvěru uvedeného v takové smlouvě, nemá exekuční charakter?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 95, s. 29.

⁽²⁾ Úř. věst. L 133, s. 66.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 27. února 2014 – Flight Refund Ltd v. Deutsche Lufthansa AG

(Věc C-94/14)

(2014/C 142/30)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Flight Refund Ltd

Žalovaná: Deutsche Lufthansa AG

Předběžné otázky

- 1) Je možné uplatnit nárok na náhradu škody založený na článku 19 Montrealské úmluvy v rámci řízení o evropském platebním rozkazu?
- 2) Pokud jde o nárok na náhradu škody založený na článku 19 Montrealské úmluvy, řídí se příslušnost notáře – považovaného pro tyto účely za vnitrostátní soud – zmocněného k vydávání evropského platebního rozkazu a, po převodu do soudního řízení v důsledku podání odporu odpůrce, soudní příslušnost pravidly příslušnosti stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ⁽¹⁾ ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu (dále jen „nařízení č. 1896/2006“), v nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ⁽²⁾ ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále jen „nařízení č. 44/2001“), nebo Úmluvou o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu, která byla uzavřena v Montrealu dne 28. května 1999 (dále jen „Montrealská úmluva“)? Jaký je vzájemný vztah těchto právních předpisů?
- 3) V případě, že by platila pravidla příslušnosti stanovená v Montrealské úmluvě, může navrhovatel, a to i při neexistenci jakéhokoliv dalšího kritéria pro určení příslušnosti, uplatnit svůj nárok před soudem státu, který je stranou úmluvy, který si zvolí, nebo musí být soud, před nímž nárok uplatňuje, místně příslušným na základě procesních pravidel členského státu, která se na tento soud uplatní?

Jak je mimo to třeba vykládat fakultativní pravidlo příslušnosti stanovené Montrealskou úmluvou, které odkazuje na soud příslušný v místě podnikání dopravce, kde došlo k uzavření smlouvy?

- 4) Může být evropský platební rozkaz, který byl vydán v rozporu s předmětem nařízení nebo věcně nepříslušným orgánem, předmětem přezkumu i bez návrhu? Nebo musí být soudní řízení zahájené v důsledku podání odporu při nedostatku příslušnosti zastaveno na návrh nebo i bez něj?
- 5) Pokud jsou maďarské soudy příslušné pro rozhodování o sporu, musí být v takovém případě vnitrostátní procesní pravidla v souladu s unijním právem a Montrealskou úmluvou vykládána v tom smyslu, že nutně určují alespoň jeden soud, který je i při neexistenci jakéhokoliv dalšího kritéria pro určení příslušnosti povinen rozhodnout ve věci v rámci soudního řízení zahájeného v důsledku podání odporu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 399, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal de grande instance de Nîmes (Francie) dne 28. února 2014 – Jean-Claude Van Hove v. CNP Assurance SA

(Věc C-96/14)

(2014/C 142/31)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de grande instance de Nîmes

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jean-Claude Van Hove

Žalovaná: CNP Assurance SA

Předběžná otázka

Musí být čl. 4 odst. 2 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že se v tomto ustanovení uvedený pojem „klauzule týkající se definice hlavního předmětu smlouvy“ vztahuje na klauzuli obsaženou v pojistné smlouvě, na základě které se hradí splátky úvěru věřiteli v případě úplné pracovní neschopnosti dlužníka, jestliže tato klauzule upírá nárok na pojistné plnění pojištěnému v případě, že je uznán schopným výkonu nevýdělečné činnosti?

⁽¹⁾ Úř. věst. C 95, s. 29.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 3. března 2014 – SMK Kft. v. Nemzeti Adó és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó és Vámhivatal

(Věc C-97/14)

(2014/C 142/32)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: SMK Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó és Vámhivatal

Předběžné otázky

- 1) Lze článek 55 směrnice o DPH ⁽¹⁾ účinné do 1. ledna 2010 vykládat v tom smyslu, že tento článek odkazuje výlučně na takové osoby povinné k dani přijímající služby, které nejsou nebo nejsou povinny být identifikovány pro účely DPH v členském státě místa, v němž jsou služby skutečně poskytovány?
- 2) V případně kladné odpovědi na první otázku, je pro určení místa výkonu služeb výlučně použitelný článek 52 směrnice o DPH?
- 3) V případě záporné odpovědi na první otázku, je třeba článek 55 směrnice o DPH účinné do 1. ledna 2010 vykládat v tom smyslu, že pokud osoba povinná k dani přijímající služby podle smlouvy o dílo je nebo by měla být identifikována pro účely DPH ve více než jednom členském státě, závisí určení daňového identifikačního čísla, pod nímž přijímá službu (včetně případu, kdy se má za to, že osoba povinná k dani přijímající služby je usazena v členském státě skutečného výkonu služeb, ale je také identifikována pro účely DPH v jiném členském státě), výlučně na rozhodnutí tohoto příjemce?
- 4) Pro případ, že je odpověď na třetí otázku taková, že je rozhodovací volnost příjemce služeb neomezená, je třeba článek 55 směrnice o DPH vykládat v tom smyslu, že:
 - lze mít do 31. prosince 2009 za to, že služba byla vykonána pod identifikačním číslem pro DPH uvedeným příjemcem této služby, jestliže je rovněž považován za osobu povinnou k dani registrovanou (usazenou) v jiném členském státě a zboží je odesláno nebo přepraveno z členského státu, ve kterém byla služba skutečně vykonána;
 - na určení místa výkonu služeb má vliv skutečnost, že příjemce služby je osobou povinnou k dani usazenou v jiném členském státě, který dodává hotové zboží tím, že je odesílá nebo přepravuje z členského státu, kde byly služby poskytnuty, kupujícímu za účelem dalšího prodeje, který následně zboží dále prodává v třetím členském státě Společenství, aniž příjemce služeb podle smlouvy o dílo přepravuje zboží zpět do svého sídla?
- 5) Jestliže není rozhodovací volnost příjemce služeb neomezená, mají na použitelnost článku 55 směrnice o DPH účinné do 1. ledna 2010 vliv:
 - okolnosti, za kterých příjemce určitých prací uskutečněných na majetku nabývá a poskytuje tomu, kdo práce provádí, příslušné suroviny;
 - z jakého členského státu a pod jakým daňovým identifikačním číslem osoba povinná k dani přijímající služby uskutečňuje dodání hotového zboží, které je výsledkem těchto prací;
 - skutečnost, že – jako je tomu v původním sporu – hotové zboží, které je výsledkem těchto prací, je předmětem několika dodání v rámci řetězových plnění ještě v zemi, v níž jsou práce uskutečňovány, a že jeho přeprava z této země ke konečnému kupujícímu je uskutečňována přímo?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 3. března 2014 – Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. a další v. Magyar Állam

(Věc C-98/14)

(2014/C 142/33)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobci: Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft., Lixus Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Projekt Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Invest Szerencsejáték Szervező Kft., Megapolis Terminal Szolgáltató Kft.

Žalovaný: Magyar Állam

Předběžné otázky

Ve vztahu ke změnám szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (zákon o hazardních hrách), které byly provedeny v roce 2011 a kterými byla zvýšena daň z her:

- 1) Je s článkem 56 SFEU slučitelná taková nediskriminační právní úprava členského státu, která prostřednictvím jediného aktu a bez přípravného období pětinašobně zvyšuje předchozí přímou daň odváděnou za výherní automaty provozované v hernách, označovanou jako daň z her, a zavádí daň z her s procentní sazbou, což omezuje činnost provozovatelů hazardních her v hernách?
- 2) Lze článek 34 SFEU vykládat v tom smyslu, že do jeho působnosti spadá taková nediskriminační právní úprava členského státu, která prostřednictvím jediného aktu a bez přípravného období pětinašobně zvyšuje předchozí přímou daň odváděnou za výherní automaty provozované v hernách, označovanou jako daň z her, a zavádí daň z her s procentní sazbou, což omezuje dovoz výherních automatů do Maďarska z území Evropské unie?
- 3) Může se v případě kladné odpovědi na první anebo druhou otázku členský v [rámc]i uplatňování článku 36 SFEU, čl. 52 odst. 1 SFEU a článku 61 SFEU nebo existence naléhavých důvodů dovolávat výhradně stabilizace stavu rozpočtu?
- 4) Je s ohledem na čl. 6 odst. 3 SEU třeba v případě kladné odpovědi na první anebo druhou otázku zohlednit ve vztahu k omezením zavedeným členským státem a ke stanovení období k přípravě na daňovou úpravu obecné zásady právní?
- 5) Lze v případě kladné odpovědi na první anebo druhou otázku vykládat rozsudek [ze dne 5. března 1996] ve věci Brasserie du Pêcheur [C 46/93 a C-48/93] tak, že porušení článku 34 SFEU nebo článku 56 SFEU může založit odpovědnost členského státu za škodu z toho důvodu, že citovaná ustanovení – vzhledem ke svému přímému účinku – přiznávají práva jednotlivcům z členských států?
- 6) Lze směrnicí 98/34/ES⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že daňový předpis členského státu, který jednorázově pětinašobně zvyšuje přímou daň, a sice daň z her odváděnou z výherních automatů provozovaných v hernách, a který kromě toho zavádí daň s procentní sazbou, představuje „technický předpis *de facto*“?
- 7) Mohou se v případě kladné odpovědi na šestou otázku jednotlivci z členského státu dovolávat vůči tomuto státu porušení článku 8 odst. 1 nebo článku 9 odst. 1 směrnice 98/34/ES z jeho strany, coby nesplnění povinnosti členského státu, které zakládá odpovědnost za škodu, [jinými slovy,] je cílem této směrnice přiznat práva jednotlivcům? Které aspekty musí vzít v úvahu vnitrostátní soud při rozhodování, zda se žalovaný dopustil dostatečně kvalifikovaného protiprávního jednání, a jaký druh nároku na náhradu škody může takové protiprávní jednání zakládat?

Ve vztahu ke změně zákona o hazardních hrách provedené v roce 2012, kterou bylo zakázáno provozování výherních automatů v hernách (a povoleno jen v kasinech):

- 1) Je s článkem 56 SFEU slučitelná taková nediskriminační právní úprava členského státu, která s okamžitými účinky zakazuje provozování výherních automatů v hernách, aniž bylo dotčeným provozovatelům hazardních her poskytnuto přechodné nebo přípravné období nebo přiměřená náhrada, čímž zároveň nastoluje monopol kasin na provozování výherních automatů?
- 2) Lze článek 34 SFEU vykládat v tom smyslu, že je určující a použitelný v případě, že členský stát přijme nediskriminační právní úpravu, která sice přímo nezakazuje dovoz výherních automatů z území Evropské unie, avšak omezuje nebo zakazuje skutečné používání a provozování těchto automatů prostřednictvím pravidel organizace hazardních her, aniž provozovatelům hazardních her, kteří tuto činnost vykonávají, bylo poskytnuto přechodné nebo přípravné období nebo jakákoli náhrada?
- 3) V případě kladné odpovědi na první anebo druhou otázku, jaká kritéria musí vzít v úvahu vnitrostátní soud při rozhodování, zda omezení bylo v [rámc]i uplatňování článku 36 SFEU, čl. 52 odst. 1 SFEU a článku 61 SFEU nebo existence naléhavých důvodů nezbytné, vhodné a přiměřené?

- 4) Je s ohledem na čl. 6 odst. 3 SEU třeba v případě kladné odpovědi na první anebo druhou otázku zohlednit ve vztahu k zákazům stanoveným členským státem a k poskytnutí přípravného období obecné zásady právní? Je třeba ve vztahu k omezením, která byla provedena v projednávaném případě, zohlednit základní práva, jako je právo na vlastnictví a zákaz zbavení majetku bez náhrady, a, v případě kladné odpovědi, jakým způsobem mají být zohledněna?
- 5) Lze v případě kladné odpovědi na první anebo druhou otázku vykládat rozsudek [ze dne 5. března 1996] ve věci *Brasserie du Pêcheur* [C 46/93 a C-48/93] tak, že porušení článku 34 SFEU nebo článku 56 SFEU může založit odpovědnost členského státu za škodu z toho důvodu, že citovaná ustanovení – vzhledem ke svému přímému účinku – přiznávají práva jednotlivcům z členských států?
- 6) Lze směrnicí 98/34/ES vykládat v tom smyslu, že právní předpis členského státu, který provozování výherních automatů omezuje jen na kasina, čímž zakazuje jejich provozování v hernách, představuje „jiný požadavek“?
- 7) Mohou se v případě kladné odpovědi na šestou otázku jednotlivci z členského státu dovolávat vůči tomuto státu porušení článku 8 odst. 1 nebo článku 9 odst. 1 směrnice 98/34/ES z jeho strany, coby nesplnění povinnosti členského státu, které zakládá odpovědnost za škodu? Které aspekty musí vzít v úvahu vnitrostátní soud při rozhodování, zda se žalovaný dopustil dostatečně kvalifikovaného protiprávního jednání, a jaký druh nároku na náhradu škody může takové protiprávní jednání zakládat?
- 8) Je použitelná zásada práva Společenství, podle které jsou členské státy povinny vyplatit jednotlivcům náhradu za škody vzniklé porušením práva Společenství přičitatelným členskému státu i v případě, že členský stát má v oblasti, k níž se přijatý předpis vztahuje, svrchovanost? Jsou vodítkem také základní práva a obecné zásady právní, které vyplývají z ústavních tradic společných členským státům?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 204, s. 37; Zvl. vyd. 13/20, s. 337).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva)
dne 4. března 2014 – Bronius Jakutis a Kretingalės kooperatinė ŽŪB v. Nacionalinė mokėjimo
agentūra prie Žemės ūkio ministerijos a Lietuvos valstybė**

(Věc C-103/14)

(2014/C 142/34)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Žalobce: Bronius Jakutis and Kretingalės kooperatinė ŽŪB

Žalovaný: Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos (Národní platební agentura Ministerstva zemědělství) a Lietuvos valstybė (Litevský stát)

Další účastníci: Lietuvos Respublikos Vyriausybė (vláda Litevské republiky), Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija (Ministerstvo zemědělství Litevské republiky)

Předběžné otázky

- 1) Pokud jde o stanovení úrovně přímých plateb ve starých a nových členských státech EU podle čl. 10 odst. 1 ve spojení s články 7 a 121 nařízení č. 73/2009 ⁽¹⁾:
 - a. Musí být čl. 7 odst. 1 ve spojení s čl. 10 odst. 1 a článkem 121 nařízení č. 73/2009, vykládán v tom smyslu, že v roce 2012 se úroveň přímých plateb ve starých členských státech EU přesahující 5 000 euro rovná 90 %?
 - b. V případě kladné odpovědi na první otázku: znamená to, že v roce 2012 nedošlo k vyrovnání úrovně přímých plateb v nových a starých členských státech ve smyslu obsahu a cílů čl. 10 odst. 1 a článku 121 nařízení č. 73/2009?

- c. Je ustanovení čl. 10 odst. 1 in fine nařízení č. 73/2009 („[...] s přihlédnutím ke snížením uplatněným podle čl. 7 odst. 1“) a pracovní dokument Komise DS/2011/14/REV 2, ve kterém je pro účely porovnání stanoven jiný základ pro přímé platby – v nových členských státech EU je úroveň přímých plateb určována bez uplatnění modulace (90 % podle článku 121), zatímco ve starých členských státech se uplatňuje modulace (100 % minus 10 % podle článku 7 odst. 1) – v rozporu s Aktem o přistoupení a se zásadami práva Evropské unie, mimo jiné se zásadou ochrany legitimního očekávání, řádné správy, spravedlivé soutěže a nediskriminace, a s cíli společné zemědělské politiky stanovenými v článku 39 SFEU?
- 2) Pokud jde o neslučitelnost čl. 10 odst. 1, ustanovení čl. 132 odst. 2 posledního pododstavce in fine nařízení č. 73/2009 a opatření práva Evropské unie přijatých na jejich základě, s Aktem o přistoupení a zásadami Evropské unie:
- a. Je ustanovení čl. 10 odst. 1 in fine nařízení č. 73/2009 („[...] s přihlédnutím ke snížením uplatněným podle čl. 7 odst. 1“) a ustanovení čl. 132 odst. 2 posledního pododstavce in fine („[...] přičemž se od roku 2012 zohlední použití článku 7 ve spojení s článkem 10“), spolu s pracovním dokumentem Komise DS/2011/14/REV 2 a prováděcím rozhodnutím Komise C (2012) 4391 final, které byly přijaty na jejich základě, v rozporu s Aktem o přistoupení, který nenařizuje modulaci přímých plateb a snížení doplňkových národních plateb v nových členských státech EU nebo rok, ve kterém se předpokládá dosažení vyrovnání přímých plateb v nových a starých členských státech?
- b. Je článek 10 odst. 1 a čl. 132 odst. 2 poslední pododstavec nařízení č. 73/2009, spolu s pracovním dokumentem Komise DS/2011/14/REV 2 a prováděcím nařízením Komise C (2012) 4391 final, vzhledem k tomu, že se modulace přímých plateb a snížení doplňkových národních přímých plateb v souladu se obsahem a cíli výše uvedených předpisů, uplatňuje v roce 2012 v nových členských státech EU, které dostávají výrazně menší podporu než staré členské státy EU, v rozporu se zásadami práva Evropské unie, mimo jiné se zásadami ochrany legitimního očekávání, spravedlivé soutěže a zásadou zákazu diskriminace, a s cíli společné zemědělské politiky stanovenými v článku 39 SFEU, zejména s cílem zvyšování produktivity zemědělství?
- c. Porušuje změna čl. 132 odst. 2 posledního pododstavce nařízení č. 73/2009 („... přičemž se od roku 2012 zohlední použití článku 7 ve spojení s článkem 10“), provedená prostřednictvím opravy (Úř. věst. 2010, L 43, s. 7) (změna netechnického rázu, kterou došlo k zásadní změně obsahu ustanovení, neboť bylo stanoveno, že se předpokládá vyrovnání přímých plateb v nových a starých členských státech v roce 2012), zásady práva Evropské unie, mimo jiné zásadu ochrany legitimního očekávání, právní jistoty, řádné správy a zákazu diskriminace?
- d. Má výraz „dydis“ [„úroveň“] použitý v ustanovení čl. 1 písm. c) bod 27 b) kapitoly 6 části A (Zemědělství) přílohy II k Aktu o přistoupení stejný význam jako výraz „lygis“ [„úroveň“] v čl. 132 odst. 2 posledním pododstavci nařízení č. 73/2009?
- 3) Je prováděcí rozhodnutí Komise a pracovní dokument Komise DS/2011/14/REV 2, které nebyly zveřejněny v Úředním věstníku Evropské unie a které neobsahují dostatečné odůvodnění (byly přijaty výlučně na základě předpokladu, že v roce 2012 dojde k vyrovnání úrovně přímých plateb v nových a starých členských státech EU) v rozporu s Aktem o přistoupení a se zásadami práva Evropské unie, mimo jiné se zásadami právní jistoty, ochrany legitimního očekávání a řádné správy? Pokud ano, musí být čl. 1 odst. 4 prováděcího rozhodnutí Komise zrušen z důvodu rozporu s nařízením č. 73/2009 a Aktem o přistoupení?

¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, s. 16).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 6. března 2014 – FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison v. Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

(Věc C-106/14)

(2014/C 142/35)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobci: FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison

Žalovaný: Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

Předběžná otázka

Uplatní se povinnosti plynoucí z ustanovení čl. 7 odst. 2 a článku 33 nařízení č. 1907/2006 (REACH) ⁽¹⁾, je-li „předmět“ ve smyslu tohoto nařízení složen z více prvků, které samy splňují definici „předmětu“ uvedenou v nařízení, pouze ve vztahu ke složenému předmětu, nebo ve vztahu ke každému z prvků, které splňují definici „předmětu“?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Bulharsko) dne 7. března 2014 – GST – Sarviz AG Germania v. Direktor na direkcija „Obžalvane i dančno-osiguritelna praktika“ Plovdiv pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Věc C-111/14)

(2014/C 142/36)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven Administrativen Sad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: GST – Sarviz AG Germania

Žalovaný: Direktor na direkcija „Obžalvane i dančno-osiguritelna praktika“ Plovdiv pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

Předběžné otázky

- 1) Je třeba článek 193 směrnice 2006/112/ES ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že DPH je povinna odvést buď osoba povinná k dani uskutečňující zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby, nebo osoba, která nabyvá zboží nebo přijímá služby, a to pouze tehdy, uskutečňuje-li zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, pokud to dotčený členský stát stanoví, ne však obě osoby současně?

- 2) Pokud je třeba vycházet z toho, že DPH je povinna odvést pouze jedna z těchto dvou osob, buď dodavatel, respektive poskytovatel služeb nebo nabyvatel respektive příjemce, stanoví-li to dotčený členský stát, je třeba se řídit pravidlem článku 194 směrnice i v takových případech, v nichž příjemce služeb nesprávně uplatnil postup přenesení daňové povinnosti, protože vycházel z toho, že poskytovatel služeb nezaložil na území Bulharské republiky stálou pobočku pro účely DPH, poskytovatel služeb však nakonec stálou pobočku, pokud jde o poskytnuté služby, přece jen založil?
- 3) Je třeba zásadu neutrality daně, která má základní význam pro vytvoření a fungování společného systému DPH, vykládat v tom smyslu, že připouští praxi takových daňových kontrol, jako je daňová kontrola, o kterou se jedná v původním řízení, podle které byla DPH – i přes uplatnění postupu přenesení daňové povinnosti příjemkyní služeb – opětovně vypočtena i poskytovatelce služeb, pokud přihlédneme k tomu, že příjemkyně již daň za službu vypočetla, že je vyloučeno nebezpečí ztráty daňových příjmů, a že postup stanovený ve vnitrostátním zákoně pro opravu daňových dokladů nelze použít?
- 4) Je třeba zásadu neutrality daně vykládat v tom smyslu, že nepřipouští, aby daňová správa na základě vnitrostátního právního předpisu odepřela poskytovateli služby, za kterou příjemce vypočetl DPH podle čl. 82 odst. 2 ZDDDS, vrácení opakovaně vypočtené DPH, pokud daňová správa příjemci odepřela nárok na odpočet opakovaně vypočtené DPH z důvodu neexistence příslušného daňového dokladu, avšak postup stanovený ve vnitrostátním zákonu pro opravu daňových dokladů již z důvodu existence pravomocného opravného daňového výměru nelze použít?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2014 – *Faci v. Komise*(Věc T-46/10) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh tepelných stabilizátorů ESBO/esterů — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Stanovení cen, rozdělení trhů, jakož i zákazníkům a výměna citlivých obchodních informací — Důkaz o jednom z aspektů protiprávního jednání — Pokuty — Rovné zacházení — Řádná správa — Přiměřená lhůta — Proporcionalita“

(2014/C 142/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: *Faci SpA* (Miláno, Itálie) (zástupci: S. Piccardo, advokát, S. Crosby, solicitor, a S. Santoro, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně K. Mojzesowicz, F. Ronkes Agerbeek a J. Bourke, poté F. Ronkes Agerbeek, J. Bourke a F. Castilla Contreras a nakonec F. Ronkes Agerbeek, F. Castilla Contreras a R. Sauer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2009) 8682 final ze dne 11. listopadu 2009 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C.38.589 – Tepelné stabilizátory), nebo podpůrné návrh na zrušení nebo snížení pokuty, která byla uložena žalobkyni.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti *Faci SpA* se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 100, 17.4.2010

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2014 – *Reagens v. Komise*(Věc T-181/10) ⁽¹⁾

„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se žádostí o zohlednění platební neschopnosti určitých podniků v rámci řízení ve věcech kartelových dohod — Odepření přístupu — Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů třetí osoby — Výjimka týkající se ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu — Převažující veřejný zájem — Povinnost provést konkrétní a individuální přezkum — Částečný přístup“

(2014/C 142/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: *Reagens SpA* (San Giorgio di Piano, Itálie) (zástupci: původně B. O'Connor, solicitor, L. Toffoletti, E. De Giorgi a D. Gullo, advokáti, poté B. O'Connor, L. Toffoletti a E. De Giorgi)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně P. Costa de Oliveira a J. Bourke, poté P. Costa de Oliveira a F. Ronkes Agerbeek, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise Gestdem 2009/5145 ze dne 23. února 2010, jímž bylo odmítnuto poskytnout žalobkyni přístup k určitým dokumentům ze spisu řízení COMP/38589 – Tepelné stabilizátory, v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331)

Výrok rozsudku

- 1) *Rozhodnutí Komise Gestdem 2009/5145 ze dne 23. února 2010, jímž bylo odmítnuto poskytnout Reagens SpA přístup k určitým dokumentům ve spisu řízení COMP/38589 – Tepelné stabilizátory, v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, se zrušuje v rozsahu, v němž jím byl zamítnut přístup k nedůvěrným zněním žádostí podniků a k prvnímu dotazníku Evropské komise.*
- 2) *Ve zbývající části se žaloba zamítá.*
- 3) *Reagens SpA ponese polovinu vlastních nákladů řízení a polovinu nákladů řízení vynaložených Komisí.*
- 4) *Komise ponese polovinu vlastních nákladů řízení a polovinu nákladů řízení vynaložených Reagens*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 179, 3.7.2010

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. března 2014 – Yusef v. Komise

(Věc T-306/10) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, se sítí Al-Kajdá a Talibanem — Nařízení (ES) č. 881/2002 — Zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů osoby v důsledku jejího zařazení na seznam vyhotovený orgánem Spojených národů — Výbor pro sankce — Následné zařazení do přílohy I nařízení (ES) č. 881/2002 — Odmítnutí Komise vyjmout toto zařazení — Žaloba pro nečinnost — Základní práva — Právo být vyslechnut, právo na účinný soudní přezkum a právo na ochranu vlastnictví“

(2014/C 142/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Hani El Sayyed Elsebai Yusef (Londýn, Spojené království) (zástupci: původně E. Grieves, barrister, a H. Miller, solicitor, poté E. Grieves, H. Miller, P. Moser, QC, a R. Graham, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: E. Paasivirta, M. Konstantinidis a T. Scharf, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Rada Evropské unie (zástupci: původně E. E. Finnegan a R. Szostak, poté E. Finnegan, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba, jejímž předmětem je návrh v souladu s článkem 265 SFEU znějící na určení toho, že Komise se protiprávně zdržela zrušení nařízení Komise (ES) č. 1629/2005 ze dne 5. října 2005, kterým se po padesáté čtvrté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001 (Úř. věst. L 260, s. 9) v rozsahu, v němž se tento akt týká žalobce

Výrok rozsudku

- 1) Evropská komise porušila povinnosti, které pro ni vyplývají ze Smlouvy o FEU a z nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001 tím, že neodstranila procesní vady a hmotněprávní nedostatky, kterými je stíženo zmrazení prostředků H. E. S. E. Yusefa.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Komise ponese kromě vlastních nákladů řízení také náklady vynaložené H. E. S. E. Yusefem, jakož i částky vyplacené pokladnou Tribunálu z titulu právní pomoci.
- 4) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 260, 25. 9. 2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. března 2014 – Deutsche Bank AG v. OHIM (Leistung aus Leidenschaft)

(Věc T-539/11) (¹)

„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Leistung aus Leidenschaft — Ochranná známka tvořená reklamním sloganem — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b), nařízení (ES) č. 207/2009 — Rovné zacházení — Povinnost uvést odůvodnění — Důkazy předložené poprvé před Tribunálem“

(2014/C 142/40)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Deutsche Bank AG (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupci: R. Lange, T. Götting a G. Hild, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 3. srpna 2011 (věc R 188/2011-4), týkajícímu se přihlášky slovního označení Leistung aus Leidenschaft jakožto ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Deutsche Bank AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 13, 14.1.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. března 2014 – Deutsche Bank v. OHIM (Passion to Perform)(Věc T-291/12) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Slovní ochranná známka Passion to Perform — Ochranná známka tvořená reklamním sloganem — Absolutní důvod zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Rovné zacházení“

(2014/C 142/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Deutsche Bank AG (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupci: R. Lange, T. Götting a G. Hild, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: I. Harrington, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 24. dubna 2012 (věc R 2233/2011-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení Passion to Perform jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Deutsche Bank AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 273, 8.9.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 26. března 2014 – Still v. OHIM (Fleet Data Services)(Spojené věci T-534/12 a T-535/12) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Přihlášky obrazových ochranných známek Společenství Fleet Data Services a Truck Data Services — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Právo být vyslechnut — Článek 75 druhá věta nařízení (ES) č. 207/2009“

(2014/C 142/42)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Still GmbH (Hamburk, Německo) (zástupce: S. Waller, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupkyně: A. Poch, zmocněnkyně)

Předmět věci

Dvě žaloby podané proti dvěma rozhodnutím prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 10. září 2012 (věc R 130/2012-1 a věc R 4/2012-1) týkajícím se přihlášek k zápisu obrazového označení Fleet Data Services a obrazového označení Truck Data Services jako ochranných známek Společenství

Výrok

- 1) Žaloby se zamítají.
- 2) Společnosti Still GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 32, 2.2.2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. března 2014 – FTI Touristik v. OHIM (BigXtra)

(Věc T-81/13) (¹)

„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství BigXtra — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2014/C 142/43)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: FTI Touristik GmbH (Mnichov, Německo) (zástupce: A. Parr, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Pohlmann, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 29. listopadu 2012 (věc R 2521/2011-1) týkajícímu přihlášky slovního označení BigXtra jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) FTI Touristik GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 108, 13.4.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. března 2013 – Chrysamed Vertrieb v. OHIM – Chrysal International (Chrysamed)

(Věc T-46/12) (¹)

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2014/C 142/44)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Chrysamed Vertrieb GmbH (Salzburg, Rakousko) (zástupci: původně T. Schneider, poté M. Koch a nakonec I. Rungg, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Chrysal International BV (Naarden, Nizozemí) (zástupci: A. Killan, M. Marell a M. Senftleben, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 22. listopadu 2011 (věc R 64/2011-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi Chrysal International BV a Chrysamed Vertrieb GmbH

Výrok

1. O žalobě již není třeba rozhodnout.
2. Chrysamed Vertrieb GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 98, 31.3.2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 3. února 2014 – IMAX v. OHIM – Himax Technologies (IMAX)

(Věc T-198/13) (¹)

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2014/C 142/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Imax Corporation (Mississauga, Kanada) (zástupci: V. von Bomhard, advokát, a K. Hughes, solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Himax Technologies, Inc. (Hsinhua, Tchaj-wan)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 23. ledna 2013 (věc R 740/2012-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Himax Technologies, Inc. a Imax Corporation.

Výrok

1. O žalobě již není třeba rozhodnout.
2. Každý účastník řízení ponese vlastní náklady.

(¹) Úř. věst. C 171, 15.6.13.

Žaloba podaná dne 27. ledna 2014 – BR IP Holder v. OHIM – Greyleg Investments (HOKEY POKEY)

(Věc T-62/14)

(2014/C 142/46)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: BR IP Holder LLC (Canton, Spojené státy) (zástupci: F. Traub, advokát, a C. Rohsler, Solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Greyleg Investments Ltd (Baltonsborough, Spojené království)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 22. listopadu 2013 ve věci R 1091/2012-4
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „HOKEY POKEY“ pro „cukrovinky“ zařazené do třídy 30 – Přihláška ochranné známky Společenství č. 9 275 678

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Starší nezapsaná ochranná známka „HOKEY POKEY“, která je ve Spojeném království údajně užívána pro „cukrovinky a zejména zmrzlinu“

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námítka v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 4 nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 14. února 2014 – Société Générale v. Komise

(Věc T-98/14)

(2014/C 142/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Société générale SA (Paříž, Francie) (zástupci: P. Zelenko, J. Marthan a D. Kupka, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil článek 2 písm. c) rozhodnutí Evropské komise C (2013) 8512 final ze dne 4. prosince 2013 ve věci EIRD v rozsahu, v němž se jím společnosti Société Générale ukládá pokuta;
- přiměřeně snížil výši pokuty uložené tímto rozhodnutím společnosti Société Générale;
- v každém případě uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, kterého se dopustila Komise při určování metody výpočtu hodnot prodeje, jelikož hodnoty určené v napadeném rozhodnutí na základě této metody neodráží postavení jednotlivých bank stíhaných za protiprávní jednání a po dobu jeho trvání na relevantním trhu (první část). Žalobkyně tvrdí, že Komise též porušila povinnost řádné péče (druhá část) a porušila i zásadu rovného zacházení (třetí část) a legitimního očekávání (čtvrtá část).

2. Druhý žalobní důvod vychází z nedostatečného odůvodnění, co se týče volby metody, kterou Komise použila pro výpočet hodnoty prodeje stíhaných bank.
3. Třetí žalobní důvod spočívá ve skutečnosti, že Tribunal měl provést přezkum v plné jurisdikci za účelem přiměřeného snížení pokuty žalobkyně odražející postavení jednotlivých stíhaných bank na dotčeném trhu.

Žaloba podaná dne 14. února 2014 – Universal Utility International v. OHIM (Greenworld)

(Věc T-106/14)

(2014/C 142/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Universal Utility International GmbH & Co.KG (Kaarst, Německo) (zástupce: J. Mietzel, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 13. prosince 2013 ve věci R 1658/2013-4,
- podpůrně, zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž potvrzuje zamítnutí zápisu dotyčné ochranné známky Společenství pro služby tříd 35 a 39,
- ještě podpůrněji, zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž potvrzuje zamítnutí zápisu dotyčné ochranné známky Společenství pro služby třídy 35,
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených v řízení před odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka Greenworld pro výrobky a služby zařazené do tříd 4, 35 a 39 – přihláška ochranné známky Společenství č. 11 616 588

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí zápisu

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody:

- porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94,
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94

Žaloba podaná dne 17. února 2014 – Burazer a další v. Evropská unie

(Věc T-108/14)

(2014/C 142/49)

Jednací jazyk: chorvatština

Účastníci řízení

Žalobci: Drago Burazer (Záhřeb, Chorvatsko), Nikolina Nežić (Záhřeb), Blaženka Bošnjak (Sveti Ivan Zelina, Chorvatsko), Bosiljka Grbašić (Križevci, Chorvatsko), Tea Tončić (Pula, Chorvatsko), Milica Bijelić (Dubrovnik, Chorvatsko), Marijana Kruhoberec (Varaždín, Chorvatsko) (zástupce: Mato Krmek, advokát)

Žalovaná: Evropská unie

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- vydal rozsudek, kterým určí odpovědnost Evropské unie za újmu, která byla žalobcům způsobena tím, že Evropská komise nesplnila v případě zavedení úřadu soudního exekutora do právního řádu Chorvatské republiky svou povinnost monitorovat dodržování smlouvy o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii, kterou má na základě článku 36 aktu o přistoupení (příloha VII bod 1);
- přerušil rozhodování o výši návrhových žádání do okamžiku, kdy tento rozsudek nabude právní moci;
- rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto v pozdějším rozsudku.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci následující žalobní důvody.

1. Evropská komise tím, že nezabránila zrušení zákonů zavádějících a upravujících úřad soudního exekutora, které Chorvatsko přijalo v době jednání o přistoupení k Evropské unii, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 36 aktu o přistoupení (příloha VII bod 1), který je nedílnou součástí smlouvy o přistoupení k Evropské unii, uzavřené mezi Chorvatskou republikou a členskými státy Evropské unie (Narodne novine – Međunarodni ugovori broj 2/12; Úř. věst. 2013 L 300, s. 7). Článek 36 aktu o přistoupení ukládá Komisi povinnost podrobně monitorovat všechny závazky, které Chorvatská republika přijala v rámci přístupových jednání, a tedy i právní závazky Chorvatské republiky související s institutem soudního exekutora a s vytvořením veškerých podmínek nezbytných k úplnému zavedení tohoto úřadu do chorvatského právního řádu do 1. ledna 2012. Evropská komise nemá ovšem pravomoc připustit jakékoli jednostranné pozměnění závazku přijatého Chorvatskou republikou.
2. V důsledku nesplnění této povinnosti Evropské komise vznikla žalobcům, kteří byli jmenováni soudními exekutory a kteří měli legitimní očekávání, že od 1. ledna 2012 začnou tento úřad zastávat, přímá škoda.
3. Komise tím, že nesplnila své povinnosti podle smlouvy o přistoupení, zjevně a závažně porušila meze diskreční pravomoci jí stanovené, v důsledku čehož vznikla žalobcům (jmenovaným soudním exekutorům), ve spojení s porušením jejich legitimních očekávání, značná majetková i nemajetková újma, kterou Komise musí v souladu s čl. 340 druhým pododstavcem SFEU nahradit.

Žaloba podaná dne 17. února 2014 – Škugor a další v. Evropská unie

(Věc T-109/14)

(2014/C 142/50)

Jednací jazyk: chorvatština

Účastníci řízení

Žalobci: Davor Škugor (Sisak, Chorvatsko), Ivan Gerometa (Vrsar, Chorvatsko), Kristina Samardžić (Split, Chorvatsko), Sandra Cindrić (Karlovac, Chorvatsko), Sunčica Gložinić (Varaždín, Chorvatsko), Tomislav Polić (Kaštel Novi, Chorvatsko), Vlatka Pižeta (Varaždín) (zástupce: Mato Krmek, advokát)

Žalovaná: Evropská unie

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- vydal rozsudek, kterým určí odpovědnost Evropské unie za újmu, která byla žalobcům způsobena tím, že Evropská komise nesplnila v případě zavedení úřadu soudního exekutora do právního řádu Chorvatské republiky svou povinnost monitorovat dodržování smlouvy o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii, kterou má na základě článku 36 aktu o přistoupení (příloha VII bod 1);

- přerušil rozhodování o výši návrhových žádání do okamžiku, kdy tento rozsudek nabude právní moci;
- rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto v pozdějším rozsudku.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci následující žalobní důvody.

1. Evropská komise tím, že nezabránila zrušení zákonů zavádějících a upravujících úřad soudního exekutora, které Chorvatsko přijalo v době jednání o přistoupení k Evropské unii, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 36 aktu o přistoupení (příloha VII bod 1), který je nedílnou součástí smlouvy o přistoupení k Evropské unii, uzavřené mezi Chorvatskou republikou a členskými státy Evropské unie (Narodne novine – Međunarodni ugovori broj 2/12; Úř. věst. 2013 L 300, s. 7). Článek 36 aktu o přistoupení ukládá Komisi povinnost podrobně monitorovat všechny závazky, které Chorvatská republika přijala v rámci přístupových jednání, a tedy i právní závazky Chorvatské republiky související s institutem soudního exekutora a s vytvořením veškerých podmínek nezbytných k úplnému zavedení tohoto úřadu do chorvatského právního řádu do 1. ledna 2012. Evropská komise nemá ovšem pravomoc připustit jakékoli jednostranné pozměnění závazku přijatého Chorvatskou republikou.
2. V důsledku nesplnění této povinnosti Evropské komise vznikla žalobcům, kteří byli jmenováni soudními exekutory a kteří měli legitimní očekávání, že od 1. ledna 2012 začnou tento úřad zastávat, přímá škoda.
3. Komise tím, že nesplnila své povinnosti podle smlouvy o přistoupení, zjevně a závažně porušila meze diskreční pravomoci jí stanovené, v důsledku čehož vznikla žalobcům (jmenovaným soudním exekutorům), ve spojení s porušením jejich legitimních očekávání, značná majetková i nemajetková újma, kterou Komise musí v souladu s čl. 340 druhým pododstavcem SFEU nahradit.

Žaloba podaná dne 19. února 2014 – Finsko v. Komise

(Věc T-124/14)

(2014/C 142/51)

Jednací jazyk: *finština*

Účastnice řízení

Žalobkyně: Finská republika (zástupci: J. Heliskoski a S. Hartikainen)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise C(2013) 8743 final ze dne 12. prosince 2013, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. EU L 338, 17. 12. 2013, s. 81), v rozsahu, v němž po Finské republice požaduje vrácení částky 927 827,58 eur z důvodu nedodržení článku 55 nařízení č. 1974/2006,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených Finskem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně jediný žalobní důvod. Má za to, že Komise chybně vyložila a použila článek 55 nařízení č. 1974/2006⁽¹⁾. Komise měla nesprávně za to, že podmínky stanovené Finskem pro poskytnutí podpory na koupi použitého vybavení nejsou v souladu s čl. 55 odst. 1 druhým pododstavcem nařízení č. 1974/2006.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1974/2006 ze dne 15. prosince 2006, kterým se stanoví podrobná pravidla pro použití nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. EU L 368, s. 15).

Žaloba podaná dne 14. února 2014 – Gappol Marzena Porczyńska v. OHIM GAP (ITM) – (GAPPol)

(Věc T-125/14)

(2014/C 142/52)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Polsko) (zástupce: J. Gwiazdowska, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: GAP (ITM), Inc. (San Francisco, Spojené státy)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 2. prosince 2013 ve věci R 686/2013-1
- uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „GAPPol“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 20, 25 a 37 – Přihláška obrazové ochranné známky Společenství č. 8 346 165.

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem.

Namítaná ochranná známka nebo označení: zápis slovní ochranné známky Společenství „GAP“; zápis obrazové ochranné známky Společenství obsahující slovní prvek „GAP“; národní ochranné známky „GAP“ a národní obrazové ochranné známky obsahující slovní prvek „GAP“ pro výrobky zařazené do třídy 25.

Rozhodnutí námitkového oddělení: částečné vyhovění námitkám.

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a článku 5 nařízení (ES) č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 28. února 2014 – Německo v. Komise

(Věc T-134/14)

(2014/C 142/53)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze, J. Möller a T. Lübbig, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil podle článku 264 SFEU za neplatné rozhodnutí Evropské Komise ze dne 18. prosince v řízení o státní podpoře SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Německo, podpora výroby elektrického proudu z energií z obnovitelných zdrojů a snížení poplatku EEG pro podniky s velkou spotřebou energie, C (2013) 4424 final;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod: Porušení čl. 4 odst. 3 a 4 nařízení (ES) č. 659/1999 ⁽¹⁾ a čl. 108 odst. 2 SFEU

Žalobkyně tvrdí, že žalovaná zahájila formální vyšetřovací řízení, aniž splnila svou zvláštní povinnost péče ohledně úplného vyjasnění skutkového stavu. Pokud by Komise skutkový stav pečlivě vyjasnila, neexistoval by pro zahájení formálního vyšetřovacího řízení žádný důvod.

2. Druhý žalobní důvod: Zjevně nesprávné posouzení při hodnocení skutkového stavu

V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně posoudila skutkový stav, a sice fungování zákona o přednosti energií z obnovitelných zdrojů, zejména systém finančních toků podle tohoto zákona. Dále Komise nepřihlédla k úloze „státu“ jako zákonodárce a nositele dohledu a nesprávně z toho vyvodila kontrolní situaci.

3. Třetí žalobní důvod: Neexistence zvýhodnění podniků s velkou spotřebou energie kvůli zvláštní úpravě o vyrovnání

Žalobkyně uvádí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU, když v rozporu s judikaturou Tribunálu došla k závěru o zvýhodnění podniků s velkou spotřebou energie.

4. Čtvrtý žalobní důvod: Neexistence zvýhodnění ze státních prostředků

Zde se uvádí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU, když měla za to, že se jedná o kontrolu státu nad majetkem různých soukromých podniků účastnících se systému zákona o přednosti energií z obnovitelných zdrojů.

5. Pátý žalobní důvod: Nesprávný výklad a použití článku 30 SFEU a 110 SFEU

Žalobkyně v rámci pátého žalobního důvodu uplatňuje, že Komise porušila zásadu řádného správního řízení a ochranu legitimního očekávání tím, že přezkoumala zákon o přednosti energií z obnovitelných zdrojů podle článku 30 SFEU a 110 SFEU, i když jí fungování tohoto zákona bylo již přes deset let známo. Komise se rovněž dopustila nesprávného právního posouzení při použití článku 30 SFEU a 110 SFEU, neboť se nejedná o poplatek ve smyslu těchto ustanovení ani o diskriminující postavení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [108 Smlouvy o fungování Evropské unie] (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 28. února 2014 – SolarWorld a další v. Rada

(Věc T-141/14)

(2014/C 142/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: SolarWorld AG (Bonn, Německo); Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Itálie); a Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: L. Ruessmann, advokát, a J. Beck, Solicitor)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu na nepřijatelnou a neopodstatněnou;
- prohlásil článek 3 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1238/2013⁽¹⁾ za neplatný;
- spojil věc s věcí T-507/13 a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: článek 3 napadeného nařízení je výsledkem zjevně nesprávného posouzení a porušuje článek 8 základního antidumpingového nařízení⁽²⁾ v rozsahu, v němž vylučuje z opatření čínské výrobce, od nichž Komise přijala společný protiprávní závazek, čímž porušila právo žalobkyně na spravedlivý proces, zásadu řádné správy, práva obhajoby žalobkyně, jakož i čl. 8 odst. 4 a čl. 19 odst. 2 základního antidumpingového nařízení.
2. Druhý žalobní důvod: článek 3 napadeného nařízení je výsledkem zjevně nesprávného posouzení a porušuje článek 8 základního antidumpingového nařízení v rozsahu, v němž vylučuje z opatření čínské výrobce, od nichž Komise přijala společný protiprávní závazek.
3. Třetí žalobní důvod: Článek 3 napadeného nařízení porušuje čl. 101 odst. 1 SFEU v rozsahu, v němž určitým čínským výrobcům poskytuje výjimku z dotčených opatření na základě závazku přijatého a potvrzeného prováděcím rozhodnutím 2013/707/EU⁽³⁾ a rozhodnutím Komise 2013/423/EU⁽⁴⁾, který představuje horizontální cenový kartel.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1238/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 325, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51).

⁽³⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 4. prosince 2013, kterým se potvrzuje přijetí závazku nabídnutého v souvislosti s antidumpingovým a antisubvenčním řízením týkajícím se dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky po dobu uplatňování konečných opatření (Úř. věst. L 325, s. 214).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 2. srpna 2013, kterým se přijímá závazek nabízený v souvislosti s řízením o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 209, s. 26).

Žaloba podaná dne 28. února 2014 – SolarWorld a další v. Rada

(Věc T-142/14)

(2014/C 142/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: SolarWorld AG (Bonn, Německo) Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Itálie); a Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: L. Ruessmann, advokát, a J. Beck, Solicitor)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu na nepřijatelnou a neopodstatněnou;

- prohlásil článek 2 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1239/2013 ⁽¹⁾ za neplatný;
- spojil věc s věcí T-507/13 a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. Existence zjevně nesprávného posouzení a porušení článku 13 základního antidumpingového nařízení ⁽²⁾ resp. prostřednictvím článku 2 napadeného nařízení v rozsahu, v němž jsou z opatření vyloučeni čínští výrobci, od nichž Komise přijala společný protiprávní závazek, čímž došlo k porušení práva žalobkyň na spravedlivý proces, zásadu řádné správy, práva obhajoby žalobkyň, jakož i čl. 13 odst. 4 a čl. 29 odst. 2 základního nařízení.
2. Zjevně nesprávné posouzení a porušení článku 13 základního nařízení resp. prostřednictvím článku 2 napadeného nařízení v rozsahu, v němž jsou z opatření vyloučeni čínští výrobci, od nichž Komise přijala společný protiprávní závazek v rozsahu, v němž vylučuje z opatření čínské výrobce, od nichž Komise přijala společný protiprávní závazek.
3. Porušení čl. 101 odst. 1 SFEU článkem 2 napadeného nařízení v rozsahu, v němž určitým čínským výrobcům poskytuje výjimku z dotčených opatření na základě závazku přijatého a potvrzeného prováděcím rozhodnutím 2013/707/EU ⁽³⁾ a rozhodnutím Komise 2013/423/EU ⁽⁴⁾, který představuje horizontální cenový kartel.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1239/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 325, s. 66).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 188, s. 93).

⁽³⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 4. prosince 2013, kterým se potvrzuje přijetí závazku nabídnutého v souvislosti s antidumpingovým a antisubvenčním řízením týkajícím se dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky po dobu uplatňování konečných opatření (Úř. věst. L 325, s. 214).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 2. srpna 2013, kterým se přijímá závazek nabízený v souvislosti s řízením o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 209, s. 26).

Žaloba podaná dne 28. února 2014 – Yingli Energy (Čína) a další v. Rada

(Věc T-160/14)

(2014/C 142/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Yingli Energy (Čína) Co. Ltd (Baoding, Čína); Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Čína); Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Čína); Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Čína); Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding); Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Peking, Čína); Yingli Energy (Peking) Co. Ltd (Peking); Yingli Green Energy Europe (Düsseldorf, Německo); Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Německo); Yingli Green Energy France SAS (Lyon, Francie); Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Španělsko); Yingli Green Energy Italia Srl (Řím, Itálie); and Yingli Green Energy International AG (Kloten, Švýcarsko) (zástupci: A. Willems, S. De Knop a J. Charles, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou;

- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1238/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 325, s. 1) v rozsahu, v němž platí pro žalobkyně;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod: Orgány porušily čl. 5 odst. 10 a odst. 11 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009⁽¹⁾ tím, že nařídily antidumpingová opatření vůči krystalickým křemíkovým fotovoltaickým modulům a jejich klíčovými komponentům zasílaným z Čínské lidové republiky, ačkoli byly v úvodním prohlášení zmíněny jen krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a jejich klíčové komponenty původem z Čínské lidové republiky.
2. Druhý žalobní důvod: Orgány porušily články 1 a 17 nařízení Rady č. 1225/2009 tím, že nařídily antidumpingová opatření vůči krystalickým křemíkovým fotovoltaickým modulům a jejich klíčovými komponentům, které nebyly předmětem antidumpingového šetření.
3. Třetí žalobní důvod: Orgány porušily článek 2 nařízení Rady č. 1225/2009 tím, že vypočítaly dumpingové rozpětí výrobků ze zemí s tržní ekonomikou za použití netržní metodiky.
4. Čtvrtý žalobní důvod: Orgány porušily čl. 1 odst. 4 nařízení Rady č. 1225/2009 tím, že posoudily v rámci jediného zkoumání dva různé výrobky (tj. krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a články).
5. Pátý žalobní důvod: Orgány porušily čl. 2 odst. 7 nařízení Rady č. 1225/2009 tím, že provedly rozhodnutí o tržní ekonomice týkající se žalobkyň více než tři měsíce po zahájení zkoumání a poté, co získaly veškeré informace nezbytné pro výpočet dumpingového rozpětí.
6. Šestý žalobní důvod: Orgány porušily článek 3 a čl. 9 odst. 4 nařízení Rady č. 1225/2009 tím, že újmu způsobenou výrobnímu odvětví Unie dumpingovými dovozy a jinými známými faktory nekvantifikovaly odděleně a v důsledku toho uplatnily celní sazbu přesahující to, co je nezbytné ke kompenzaci újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie dumpingovými dovozy.
7. Sedmý žalobní důvod: Orgány porušily čl. 20 odst. 2 nařízení Rady č. 1225/2009 tím, že neposkytly informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě zamýšlely přijmout konečná antidumpingová opatření.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51).

Žaloba podaná dne 28. února 2014 – Yingli Energy (China) a další v. Rada

(Věc T-161/14)

(2014/C 142/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Yingli Energy (China) Co. Ltd (Baoding, Čína); Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Čína); Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Čína); Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Čína); Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding); Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Peking, Čína); Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd (Peking); Yingli Green Energy Europe (Düsseldorf, Německo); Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Německo); Yingli Green Energy France SAS (Lyon, Francie); Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Španělsko); Yingli Green Energy Italia Srl (Řím, Itálie); a Yingli Green Energy International AG (Kloten, Švýcarsko) (zástupci: A. Willems, S. De Knop a J. Charles, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1239/2013, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 325, s. 66) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: Orgány porušily čl. 10 odst. 12 a odst. 13 nařízení Rady (ES) č. 597/2009⁽¹⁾ tím, že nařídily vyrovnávací opatření vůči krystalickým křemíkovým fotovoltaickým modulům a jejich klíčovými komponentům zasílaným z Čínské lidové republiky, ačkoli byly v úvodním prohlášení zmíněny jen krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a jejich klíčové komponenty původem z Čínské lidové republiky.
2. Druhý žalobní důvod: Orgány porušily články 1 a 27 nařízení č. 597/2009 tím, že tím, že nařídily vyrovnávací opatření vůči krystalickým křemíkovým fotovoltaickým modulům a jejich klíčovými komponentům, které nebyly předmětem antidumpingového šetření.
3. Třetí žalobní důvod: Orgány porušily čl. 2 písm. c) nařízení č. 597/2009 tím, že posoudily v rámci jediného zkoumání dva různé výrobky (tj. krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a články).

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 188, s. 93).

Žaloba podaná dne 3. března 2014 – PRS Mediterranean v. OHIM – Reynolds Presto Products (NEOWEB)

(Věc T-166/14)

(2014/C 142/58)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: anličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: PRS Mediterranean Ltd. (Tel Aviv, Izrael) (zástupci: A. Späth a V. Töbelmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Reynolds Presto Products, Inc. (Richmond, Spojené státy)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 28. listopadu 2013 ve věci R 889/2012-2 a R 635/2012-2;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „NEOWEB“ pro výrobky zařazené do třídy 19 – přihláška ochranné známky Společenství č. 6 184 568

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námítkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Různé národní ochranné známky pro slovní označení „GEOWEB“ pro výrobky zařazené do tříd 1, 17 a 19 a nezapsané označení „GEOWEB“, užívané v obchodním styku ve všech členských státech Evropské unie

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 3 a čl. 8 odst. 4 a čl. 8 odst. 5 směrnice o ochranných známkách Společenství

Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Stahlwerk Bous v. Komise

(Věc T-172/14)

(2014/C 142/59)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Stahlwerk Bous GmbH (Bous, Německo) (zástupci: H. Höfler, C. Kahle a V. Winkler, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalobkyně týkající se státní podpory SA.33995 (2013/C) – Německo – Podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů a nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie, pokud jde o zahájení formálního postupu podle čl. 108 odst. 2 SFEU, oznámené spolu s výzvou k podávání připomínek (Úř. věst. 2014, C 37, s. 73);
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení podstatných procesních náležitostí

- Žalobkyně tvrdí, že žalovaná v rozporu s čl. 296 odst. 2 SFEU neuvedla dostatečné důvody, pokud jde o její rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU. Rozhodnutí o zahájení vyšetřovacího řízení neobsahuje konkrétní věcná posouzení založená na skutkových a právních aspektech týkajících se existence všech základních znaků pro účely čl. 107 odst. 1 SFEU.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení Smluv

- Žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí Komise zahájit vyšetřovací řízení porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU. Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že Evropský soudní dvůr již rozhodl, a to ve věci C-397/98, PreussenElektra [2001], Sb. rozh. s. I-2099, že zákon o podpoře obnovitelných zdrojů energie (dále jen „EEG“) neposkytuje žádnou podporu. EEG zůstává v platnosti prakticky nezměněn. Konkrétně, podstatné prvky posouzení státní podpory nebyly změněny. Totéž platí pro rozhodnutí žalované ze dne 22. května 2002 (Úř. věst. C 164, s. 5), ve kterém žalovaná uvedla, že EEG není státní podporou.
- Žalobkyně dále tvrdí, že nižší příplatek EEG nesplňuje podmínky státní podpory podle čl. 107 odst. 1 SFEU. Žalobkyně v tomto ohledu konkrétně tvrdí, že nižší příplatek EEG nepředstavuje zvýhodnění, které by adresátovi za normálních podmínek na trhu nesvědčilo; není selektivní; není státní podporou poskytovanou členským státem ze státních zdrojů, nevede k narušení hospodářské soutěže a nemá dopad na obchod mezi členskými státy.

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze slučitelnosti se společným trhem

- Pokud by Tribunál byl toho názoru, že státní podpora existuje, taková podpora by podle názoru žalobkyně byla slučitelná se společným trhem, a to v souladu s čl. 107 odst. 3 písm. b) a c) SFEU.
-

Žaloba podaná dne 20. března 2014 – WeserWind v. Komise

(Věc T-173/14)

(2014/C 142/60)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte (Bremerhaven, Německo) (zástupci: H. Höfler, C. Kahle a V. Winkler, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) – Německo, Podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů a nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie, kterým bylo zahájeno formální řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU zveřejněné s výzvou k podání připomínek (Úř. věst. 2014, C 37, s. 73),
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobkyně v podstatě následující:

1. První žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí
 - Žalobkyně na tomto místě tvrdí, že žalovaná dostatečně neodůvodnila v souladu s čl. 296 odst. 2 SFEU své rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU. Rozhodnutí o zahájení řízení neobsahuje žádné zvláštní hmotně právní posouzení založené na skutkových a právních okolnostech, pokud jde o existenci všech znaků skutkové podstaty ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení Smluv
 - Žalobkyně na tomto místě tvrdí, že rozhodnutí Komise o zahájení řízení porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU. V této souvislosti uvádí, že Evropský soudní dvůr již ve svém rozsudku ze dne 13. března 2001, PreussenElektra (C-379/98, Recueil, s. I-2099) rozhodl, že Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (zákon o upřednostňování obnovitelných energií; dále jen „EEG“) neposkytuje podporu. EEG platí v podstatě nezměněný nadále. Nezměněny zůstaly především aspekty, které jsou podstatné pro posouzení existence státní podpory. Totéž platí pro rozhodnutí žalované ze dne 22. května 2002 (Úř. věst. C 164, s. 5), kterým žalovaná určila, že EEG nepředstavuje podporu.
 - Žalobkyně dále tvrdí, že nižší příplatek EEG nespňuje znaky skutkové podstaty státní podpory podle čl. 107 odst. 1 SFEU. V této souvislosti především tvrdí, že nižší příplatek EEG nepředstavuje výhodu, kterou by podnik za obvyklých tržních podmínek nezískal, že nemá selektivní povahu, že nepředstavuje státní podporu nebo podporu poskytnutou ze státních prostředků, a že nevede ani k narušení hospodářské soutěže, ani k případnému ovlivnění obchodu mezi členskými státy.
3. Třetí žalobní důvod týkající se slučitelnosti se společným trhem
 - Pokud by Tribunál dospěl k názoru, že jde o státní podporu, byla by tato podle názoru žalobkyně slučitelná se společným trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. b) a c) SFEU.

Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Dieckerhoff Guss v. Komise

(Věc T-174/14)

(2014/C 142/61)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Dieckerhoff Guss GmbH (Gevelsberg, Německo) (zástupci: H. Höfler, C. Kahle a V. Winkler, advokáti)

Žalovaná: Evropská Komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU, které žalovaná přijala ve věci „Státní podpora SA. 33995 (2013/C) – Německo, Podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů a nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie“ a které zveřejnila spolu s výzvou k předložení připomínek (Úř. věst. 2014, C 37, s. 73),
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně následující žalobní důvody:

1. Porušení podstatných náležitostí

- Žalobkyně zde tvrdí, že žalovaná své rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU dostatečně neodůvodnila, ve smyslu čl. 296 druhého pododstavce SFEU. Rozhodnutí o zahájení neobsahuje konkrétní věcné posouzení založené na věcných a právních úvahách ohledně existence všech znaků ve smyslu článku 107 odst. 1 SFEU.

2. Porušení Smluv

- Žalobkyně v tomto rámci tvrdí, že rozhodnutí Komise o zahájení porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU. Podotýká, že Soudní dvůr již ve svém rozsudku ze dne 13. března 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, Recueil, s. I-2099), rozhodl, že německý zákon o upřednostňování obnovitelných zdrojů energie (*Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG*) neposkytuje podpory. Podstata EEG se nezměnila. Zejména nedošlo k jakýmkoliv změnám základních prvků pro jeho posouzení z pohledu kartelového práva. To platí i pro rozhodnutí ze dne 22. května 2002 (Úř. věst. C 164, s. 5), kterým žalovaná konstatovala, že EEG nepředstavuje podporu.
- Žalobkyně dále tvrdí, že stanovení maximální výše „příplatku EEG“ nenaplňuje znaky, na jejichž základě by ho bylo možné kvalifikovat jako podporu dle čl. 107 odst. 1 SFEU. Zejména uvádí, že stanovení maximální výše „příplatku EEG“ není výhodou, kterou by podnik nezískal za obvyklých tržních podmínek, že nemá selektivní povahu, že se nejedná o podporu poskytovanou státem ze státních prostředků a že nenarušuje hospodářskou soutěž ani potenciálně neovlivňuje obchod mezi členskými státy.

3. Slučitelnost s vnitřním trhem

- Pokud by měl Tribunál za to, že se o státní podporu jedná, žalobkyně se domnívá, že by byla slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. b) a c) SFEU.

Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Walter Hundhausen v. Komise

(Věc T-175/14)

(2014/C 142/62)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Walter Hundhausen GmbH (Schwerte, Německo) (zástupci: H. Höfler, C. Kahle a V. Winkler, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalobkyně týkající se státní podpory SA.33995 (2013/C) – Německo – Podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů a nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie, pokud jde o zahájení formálního postupu podle čl. 108 odst. 2 SFEU, oznámené spolu s výzvou k podávání připomínek (Úř. věst. 2014, C 37, s. 73);
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení podstatných procesních náležitostí

— Žalobkyně tvrdí, že žalovaná v rozporu s čl. 296 odst. 2 SFEU neuvedla dostatečné důvody, pokud jde o její rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU. Rozhodnutí o zahájení vyšetřovacího řízení neobsahuje konkrétní věcná posouzení založená na skutkových a právních aspektech týkajících se existence všech základních znaků pro účely čl. 107 odst. 1 SFEU.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení Smluv

— Žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí Komise zahájit vyšetřovací řízení porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU. Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že Evropský soudní dvůr již rozhodl, a to ve věci C-397/98, PreussenElektra [2001], Sb. rozh. s. I-2099, že zákon o podpoře obnovitelných zdrojů energie (dále jen „EEG“) neposkytuje žádnou podporu. EEG zůstává v platnosti prakticky nezměněn. Konkrétně, podstatné prvky posouzení státní podpory nebyly změněny. Totéž platí pro rozhodnutí žalované ze dne 22. května 2002 (Úř. věst. C 164, s. 5), ve kterém žalovaná uvedla, že EEG není státní podporou.

— Žalobkyně dále tvrdí, že nižší příplatek EEG nesplňuje podmínky státní podpory podle čl. 107 odst. 1 SFEU. Žalobkyně v tomto ohledu konkrétně tvrdí, že nižší příplatek EEG nepředstavuje zvýhodnění, které by adresátovi za normálních podmínek na trhu nesvědčilo; není selektivní; není státní podporou poskytovanou členským státem ze státních zdrojů, nevede k narušení hospodářské soutěže a nemá dopad na obchod mezi členskými státy.

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze slučitelnosti se společným trhem

— Pokud by Tribunál byl toho názoru, že státní podpora existuje, taková podpora by podle názoru žalobkyně byla slučitelná se společným trhem, a to v souladu s čl. 107 odst. 3 písm. b) a c) SFEU.

Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Georgsmarienhütte v. Komise

(Věc T-176/14)

(2014/C 142/63)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Georgsmarienhütte GmbH (Georgsmarienhütte, Německo) (zástupci: H. Höfler, C. Kahle a V. Winkler, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) – Německo, Podpora výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a nižší příplatek EEG pro podniky, které jsou velkými spotřebiteli energie, o zahájení formálního řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU zveřejněného s výzvou k podání připomínek (Úř. věst. 2014, C 37, s. 73),
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobkyně uvádí v podstatě toto:

1. První žalobní důvod vychází z porušení podstatných formálních náležitostí

— Žalobkyně na tomto místě tvrdí, že žalovaná dostatečně neodůvodnila v souladu s článkem 296 odst. 2 SFEU své rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU. Rozhodnutí o zahájení řízení neobsahuje žádné specifické hmotně právní posouzení založené na skutkových a právních okolnostech pokud jde o existenci všech znaků skutkové podstaty ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení Smluv

- Žalobkyně na tomto místě tvrdí, že rozhodnutí Komise o zahájení řízení porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU. V této souvislosti uvádí, že Evropský soudní dvůr již ve svém rozsudku ze dne 13. března 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, Sb. 2001, I-2099) rozhodl, že Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (zákon o upřednostňování obnovitelných energií) (dále jen „EEG“) neposkytuje podporu. EEG platí v podstatě nezměněn nadále. Nezměněny zůstaly především aspekty, které jsou podstatné pro posouzení státní podpory. Totéž platí pro rozhodnutí žalované ze dne 22. května 2002 (Úř. věst. C 164, s. 5), kterým žalovaná určila, že EEG nepředstavuje podporu.
- Žalobkyně dále tvrdí, že nižší příplatek EEG nesplňuje znaky skutkové podstaty státní podpory čl. 107 odst. 1 SFEU. V této souvislosti především tvrdí, že nižší příplatek EEG nepředstavuje výhodu, kterou by za normálních tržních podmínek podnik nedosáhl, že nemá selektivní povahu, že nepředstavuje státní podporu nebo podporu poskytnutou ze státních prostředků, a že nevede ani k narušení hospodářské soutěže, ani k případnému ovlivnění obchodu mezi členskými státy.

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze slučitelnosti se společným trhem

- Pokud by Tribunál dospěl k názoru, že jde o státní podporu, byla by tato podle názoru žalobkyně slučitelná se společným trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. b) a c) SFEU.

Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Harz Guss Sorge v. Komise

(Věc T-177/14)

(2014/C 142/64)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Harz Guss Sorge GmbH (Zorge, Německo) (zástupci: H. Höfler, C. Kahle a V. Winkler, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) – Německo, Podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů a nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie, kterým bylo zahájeno formální řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU zveřejněné s výzvou k podání připomínek (Úř. věst. 2014, C 37, s. 73),
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobkyně v podstatě následující:

1. První žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí

- Žalobkyně na tomto místě tvrdí, že žalovaná dostatečně neodůvodnila v souladu s čl. 296 odst. 2 SFEU své rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU. Rozhodnutí o zahájení řízení neobsahuje žádné zvláštní hmotně právní posouzení založené na skutkových a právních okolnostech, pokud jde o existenci všech znaků skutkové podstaty ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení Smluv

- Žalobkyně na tomto místě tvrdí, že rozhodnutí Komise o zahájení řízení porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU. V této souvislosti uvádí, že Evropský soudní dvůr již ve svém rozsudku ze dne 13. března 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, Recueil, s. I-2099) rozhodl, že Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (zákon o upřednostňování obnovitelných energií; dále jen „EEG“) neposkytuje podporu. EEG platí v podstatě nezměněn nadále. Nezměněny zůstaly především aspekty, které jsou podstatné pro posouzení existence státní podpory. Totéž platí pro rozhodnutí žalované ze dne 22. května 2002 (Úř. věst. C 164, s. 5), kterým žalovaná určila, že EEG nepředstavuje podporu.

— Žalobkyně dále tvrdí, že nižší příplatek EEG nespĺňuje znaky skutkové podstaty státní podpory podle čl. 107 odst. 1 SFEU. V této souvislosti především tvrdí, že nižší příplatek EEG nepředstavuje výhodu, kterou by podnik za obvyklých tržních podmínek nezískal, že nemá selektivní povahu, že nepředstavuje státní podporu nebo podporu poskytnutou ze státních prostředků, a že nevede ani k narušení hospodářské soutěže, ani k případnému ovlivnění obchodu mezi členskými státy.

3. Třetí žalobní důvod týkající se slučitelnosti se společným trhem

— Pokud by Tribunál dospěl k názoru, že jde o státní podporu, byla by tato podle názoru žalobkyně slučitelná se společným trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. b) a c) SFEU.

Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss v. Komise

(Věc T-178/14)

(2014/C 142/65)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH (Mülheim an der Ruhr, Německo) (zástupci: H. Höfler, C. Kahle a V. Winkler, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU, které žalovaná přijala ve věci „Státní podpora SA. 33995 (2013/C) – Německo, Podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů a nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie“ a které zveřejnila spolu s výzvou k předložení připomínek (Úř. věst. 2014, C 37, s. 73),
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně následující žalobní důvody:

1. Porušení podstatných náležitostí

— Žalobkyně zde tvrdí, že žalovaná své rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU dostatečně neodůvodnila, ve smyslu čl. 296 druhého pododstavce SFEU. Rozhodnutí o zahájení neobsahuje konkrétní věcné posouzení založené na věcných a právních úvahách ohledně existence všech znaků ve smyslu článku 107 odst. 1 SFEU.

2. Porušení Smluv

— Žalobkyně v tomto rámci tvrdí, že rozhodnutí Komise o zahájení porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU. Podotýká, že Soudní dvůr již ve svém rozsudku ze dne 13. března 2001, PreussenElektra (C-379/98, Recueil, s. I-2099), rozhodl, že německý zákon o upřednostňování obnovitelných zdrojů energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG) neposkytuje podpory. Podstata EEG se nezměnila. Zejména nedošlo k jakýmkoliv změnám základních prvků pro jeho posouzení z pohledu kartelového práva. To platí i pro rozhodnutí ze dne 22. května 2002 (Úř. věst. C 164, s. 5), kterým žalovaná konstatovala, že EEG nepředstavuje podporu.

— Žalobkyně dále tvrdí, že stanovení maximální výše „odvodu EEG“ nenapĺňuje znaky, na jejichž základě by ho bylo možné kvalifikovat jako podporu dle čl. 107 odst. 1 SFEU. Zejména uvádí, že stanovení maximální výše „odvodu EEG“ není výhodou, kterou by podnik nezískal za obvyklých tržních podmínek, že nemá selektivní povahu, že se nejedná o podporu poskytovanou státem ze státních prostředků a že nenarušuje hospodářskou soutěž ani potenciálně neovlivňuje obchod mezi členskými státy.

3. Slučitelnost s vnitřním trhem

- Pokud by měl Tribunal za to, že se o státní podporu jedná, žalobkyně se domnívá, že by byla slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. b) a c) SFEU.

Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Schmiedewerke Gröditz v. Komise

(Věc T-179/14)

(2014/C 142/66)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Schmiedewerke Gröditz GmbH (Gröditz, Německo) (zástupci: advokáti H. Höfler, C. Kahle a V. Winkler)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- prohlásil za neplatné rozhodnutí žalované ve věcech státní podpory SA.33995 (2013/C) – Německo, podpora výroby elektrického proudu z energií z obnovitelných zdrojů a snížení poplatku EEG pro podniky s velkou spotřebou energie, o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU, oznámené výzvou k podání stanoviska (Úř. věst. 2014, C 37, s. 73);
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody:

1. Porušení podstatných formálních náležitostí

- Žalobkyně na tomto místě uvádí, že žalovaná své rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU nedostatečně odůvodnila podle čl. 296 odst. 2 SFEU. Rozhodnutí o zahájení neobsahuje žádné specifické hmotněprávní posouzení opírající se o skutková a právní hlediska ohledně existence jakýchkoliv základních prvků podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

2. Porušení Smluv

- Žalobkyně zde tvrdí, že rozhodnutí Komise o zahájení porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU. V této souvislosti uvádí, že Soudní dvůr již ve svém rozsudku ze dne 13. března 2001, PreussenElektra (C-379/98, Recueil, s. I-2099) rozhodl, že zákon o přednosti energií z obnovitelných zdrojů (Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien, dále jen „EEG“) není poskytnutím podpory. EEG platí v jádru nezměněný dále. Zejména aspekty podstatné pro posouzení z hlediska práva státních podpor zůstaly nezměněny. Totéž platí pro rozhodnutí žalované ze dne 22. května 2002 (Úř. věst. C 164, s. 5), kterým žalovaná určila, že EEG není podporou.
- Žalobkyně dále uvádí, že snížení poplatku EEG nespĺňuje základní znaky podpory podle čl. 107 odst. 1 SFEU. S ohledem na to zejména uvádí, že snížení poplatku EEG není zvýhodněním, které by podnik za normálních tržních podmínek nezískal, že nemá selektivní povahu, že se nejedná o státní podporu nebo podporu ze státních prostředků a že nevede k narušení hospodářské soutěže ani k narušení obchodu mezi členskými státy.

3. Slučitelnost se společným trhem

- Pokud by Tribunal došel k závěru, že jde o státní podporu, byla by tato podpora podle názoru žalobkyně slučitelná se společným trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. b) a c) SFEU.
-

Žaloba podaná dne 21. března 2014 – Schmiedag v. Komise**(Věc T-183/14)**

(2014/C 142/67)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Schmiedag GmbH (Hagen, Německo) (zástupci: H. Höfler, C. Kahle a V. Winkler, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) – Německo, Podpora výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a nižší příplatek EEG pro podniky, které jsou velkými spotřebiteli energie, o zahájení formálního řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU zveřejněného s výzvou k podání připomínek (Úř. věst. 2014, C 37, s. 73),
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobkyně uvádí v podstatě toto:

1. První žalobní důvod vychází z porušení podstatných formálních náležitostí
 - Žalobkyně na tomto místě tvrdí, že žalovaná dostatečně neodůvodnila v souladu s článkem 296 odst. 2 SFEU své rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU. Rozhodnutí o zahájení řízení neobsahuje žádné specifické hmotné právní posouzení založené na skutkových a právních okolnostech pokud jde o existenci všech znaků skutkové podstaty ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení Smluv
 - Žalobkyně na tomto místě tvrdí, že rozhodnutí Komise o zahájení řízení porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU. V této souvislosti uvádí, že Evropský soudní dvůr již ve svém rozsudku ze dne 13. března 2001, PreussenElektra (C-379/98, Sb. 2001, I-2099) rozhodl, že Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (zákon o upřednostňování obnovitelných energií) (dále jen „EEG“) neposkytuje podporu. EEG platí v podstatě nezměněn nadále. Nezměněny zůstaly především aspekty, které jsou podstatné pro posouzení státní podpory. Totéž platí pro rozhodnutí žalované ze dne 22. května 2002 (Úř. věst. C 164, s. 5), kterým žalovaná určila, že EEG nepředstavuje podporu.
 - Žalobkyně dále tvrdí, že nižší příplatek EEG nespĺňuje znaky skutkové podstaty státní podpory čl. 107 odst. 1 SFEU. V této souvislosti především tvrdí, že nižší příplatek EEG nepředstavuje výhodu, kterou by za normálních tržních podmínek podnik nedosáhl, že nemá selektivní povahu, že nepředstavuje státní podporu nebo podporu poskytnutou ze státních prostředků, a že nevede ani k narušení hospodářské soutěže, ani k případnému ovlivnění obchodu mezi členskými státy.
3. Třetí žalobní důvod vychází ze slučitelnosti se společným trhem
 - Pokud by Tribunál dospěl k názoru, že jde o státní podporu, byla by tato podle názoru žalobkyně slučitelná se společným trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. b) a c) SFEU.

Žaloba podaná dne 21. března 2014 – Atlantic Multipower Germany v. OHIM – Nutrichem Diät + Pharma (NOxtreme)**(Věc T-186/14)**

(2014/C 142/68)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Atlantic Multipower Germany GmbH & Co. OHG (Hamburk, Německo) (zástupce: W. Berlit, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Nutrichem Diät + Pharma GmbH (Roth, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 29. ledna 2014 ve věci R 764/2013-4,
- zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 12. dubna 2013 (číslo spisu: 6333C),
- uložil další účastníci řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených v řízení před odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: slovní ochranná známka „Noxtreme“ pro výrobky spadající do tříd 5, 29, 30 a 32 – ochranná známka Společenství č. 10 177 889

Majitel ochranné známky Společenství: žalobkyně

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Nutrichem Diät + Pharma GmbH

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: národní obrazová ochranná známka a obrazová ochranná známka Společenství obsahující slovní prvek „X-TREME“ pro výrobky spadající do tříd 5, 29 et 32

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: vyhovění návrhu na prohlášení neplatnosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody:

- porušení čl. 57 odst. 2 a 3 a čl. 42 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009,
- porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. února 2014 – Alfa-Beta Vassilopoulos v. OHIM – Henkel (AB terra Leaf)

(Věc T-522/12) ⁽¹⁾

(2014/C 142/69)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 32, 2. 2. 2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 10. února 2014 – Jinko Solar a další v. Parlament a další

(Věc T-142/13) ⁽¹⁾

(2014/C 142/70)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda pátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 123, 27.4.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. března 2014 – Triarii v. Komise**(Věc T-435/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/71)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 304, 19.10.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 27. února 2014 – Fard a Sarkandi v. Rada**(Věc T-439/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/72)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 367, 14. 12. 2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. února 2014 – Hermann Trollius v. ECHA**(Věc T-466/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/73)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda šestého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 325, 9.11.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 19. března 2014 – Stichting Sona a Nao v. Komise**(Věc T-505/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/74)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda sedmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 344, 23.11.2013.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 26. března 2014 – CP v. Parlament

(Věc F-8/13) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Úředník — Vedoucí oddělení — Zkušební období — Nepotvrzení ve funkci vedoucího oddělení — Převedení na jinou než vedoucí funkci — Vnitřní předpisy Parlamentu“

(2014/C 142/75)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: CP (zástupci: L. Levi a A. Tymen, advokáti)

Žalovaný: Parlament (zástupci: O. Caisou-Rousseau a V. Montebello-Demogeot, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí o nepotvrzení žalobce ve funkci vedoucího oddělení a o jeho přeložení na Generální ředitelství pro vnitřní politiky

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí ze dne 23. března 2012, ve kterém Evropský parlament nepotvrdil CP ve funkci vedoucího oddělení a přeložil jej na Generální ředitelství pro vnitřní politiky Unie, se zrušuje.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Evropský parlament ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené CP.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 108, 13.4.2013, s. 39.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 27. února 2014 – Walton v. Komise

(Věc F-32/13) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Dočasný zaměstnanec — Odchodné — Odstoupení konstatované rozsudkem Tribunálu Evropských společenství — Stanovení data odstoupení — Překážka věci pravomocně rozsouzené — Rozhodnutí OJ, jež nabyla z důvodu nepodání opravných prostředků právní moci — Nedodržení předchozího správního řízení — Zjevná nepřipustnost“

(2014/C 142/76)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Robert Walton (Oxford, Spojené království) (zástupce: F. Moyses, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a A.- C. Simon, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí, který se zamítá žádost o vyplacení náhrady, kterou má Komise žalobci vyplatit jako odchodné

Výrok usnesení

- 1) *Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.*
- 2) *Robert Walton ponese vlastní náklady řízení a náhradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*

(¹) Úř. věst. C 207, 20.7.2013, s. 58.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS